

Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej

C 242

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 64
21 czerwca 2021

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2021/C 242/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w <i>Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej</i>	1
---------------	--	---

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2021/C 242/02	Sprawa C-5/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 listopada 2020 r. w sprawie T-25/20, Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie stylizowanej waltorni) wniesione w dniu 6 stycznia 2021 r. przez Deutsche Post AG	2
2021/C 242/03	Sprawa C-26/21 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-643/19, Dermavita / EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA), wniesione w dniu 18 stycznia 2021 r. przez Dermavita Co. Ltd	2
2021/C 242/04	Sprawa C-80/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 8 lutego 2021 r. – E.K., S.K. przeciwko D.B.P.	3
2021/C 242/05	Sprawa C-81/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 9 lutego 2021 r. – B.S., W.S. przeciwko M.	3

PL

2021/C 242/06	Sprawa C-82/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 9 lutego 2021 r. – B.S., Ł.S. przeciwko M.	4
2021/C 242/07	Sprawa C-152/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts) (Łotwa) w dniu 9 marca 2021 r. – SIA Ogres HES / Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija, Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija	4
2021/C 242/08	Sprawa C-162/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia) w dniu 11 marca 2021 r. – Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN / État belge, reprezentowane przez Ministre des Classes moyennes, des Indépendants, des P.M.E., de l'Agriculture et de l'Intégration sociale, chargé des Grandes villes	6
2021/C 242/09	Sprawa C-175/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie (Polska) w dniu 17 marca 2021 r. – Harman International Industries przeciwko AB SA	7
2021/C 242/10	Sprawa C-179/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 23 marca 2021 r. – absoluts -bikes and more- GmbH & Co. KG / the-trading-company GmbH	8
2021/C 242/11	Sprawa C-197/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia) w dniu 29 marca 2021 r. – Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV / MySoda Oy	8
2021/C 242/12	Sprawa C-199/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht (Austria) w dniu 30 marca 2021 r. – DN / Finanzamt Österreich	9
2021/C 242/13	Sprawa C-217/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 6 kwietnia 2021 r. – „AGRO – EKO 2013” EOOD / Izpyñitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”	10
2021/C 242/14	Sprawa C-221/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1 (Republika Czeska) w dniu 26 marca 2021 r. – Správa železnic, státní organizace / České dráhy a.s. i in.	11
2021/C 242/15	Sprawa C-222/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1 (Republika Czeska) w dniu 22 marca 2021 r. – České dráhy a.s.	12
2021/C 242/16	Sprawa C-227/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 9 kwietnia 2021 r. – „HA.EN.” UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija	12
2021/C 242/17	Sprawa C-231/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 12 kwietnia 2021 r. – IA	13
2021/C 242/18	Sprawa C-238/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) w dniu 13 kwietnia 2021 r. – Porr Bau GmbH / Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung	14
2021/C 242/19	Sprawa C-241/21: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu 14 kwietnia 2021 r. – I.L. / Politsei- ja Piirivalveamet	14

Sąd

2021/C 242/20	Sprawa T-842/16: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Repower / EUIPO – repowermap.org (REPOWER) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001)]	16
2021/C 242/21	Sprawa T-872/16: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – repowermap.org / EUIPO – Repower (REPOWER) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Charakter opisowy – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001) – Wolność wypowiedzi]	16
2021/C 242/22	Sprawa T-29/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – RQ / Komisja [Służba publiczna – Urzędnicy – Dyrektor generalny OLAF-u – Decyzja o uchyleniu immunitetu jurysdykcyjnego skarżącego – Obowiązek uzasadnienia – Obowiązek wspomagania i dbałości – Uzasadnione oczekiwania – Domniemanie niewinności – Zasada dobrej administracji]	17
2021/C 242/23	Sprawa T-584/17 RENV: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Primart / EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PRIMART Marek Łukasiewicz – Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe PRIMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania]	18
2021/C 242/24	Sprawa T-69/18: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe i CarePool Hannover / Komisja [Pomoc państwa – Niezależna opieka społeczna – Dotacje przyznawane stowarzyszeniom należącym do regionalnej wspólnoty roboczej organizacji charytatywnych – Oddalenie skargi do Komisji – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń po zakończeniu wstępnego etapu badania – Skarga o stwierdzenie nieważności – Status zainteresowanej strony – Ochrona praw procesowych – Istotny wpływ na pozycję konkurencyjną – Dopuszczalność – Brak poważnych trudności – Brak istotnej zmiany pomocy istniejącej]	18
2021/C 242/25	Sprawa T-561/18: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – ITD i Danske Fragtmand / Komisja [Pomoc państwa – Sektor pocztowy – Rekompensata za wykonywanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Obliczanie rekompensaty – Metoda nieponiesionych kosztów netto – Uwzględnienie korzyści niematerialnych związanych z usługą powszechną – Wykorzystanie środków finansowych przyznanych tytułem rekompensaty – Gwarancja państwowa dotycząca wypłaty odpraw z tytułu zwolnienia w przypadku upadłości – Zwolnienie z VAT niektórych czynności dokonywanych przez podmiot świadczący usługę powszechną – Księgowy podział kosztów wspólnych między działalność związaną ze świadczeniem usługi powszechnej i działalność niezwiązaną ze świadczeniem tej usługi – Wkład kapitałowy przedsiębiorstwa publicznego w celu uniknięcia upadłości jego spółki zależnej – Skarga konkurenta – Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa wydana po zakończeniu etapu badania wstępnego – Pomoc istniejąca – Okresowe przyznawanie korzyści – Możliwość przypisania pomocy państwu – Kryterium inwestora prywatnego]	19
2021/C 242/26	Sprawa T-611/18: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Pharmaceutical Works Polpharma / EMA (Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wersji generycznej produktu leczniczego Tecfidera – Decyzja EMA odmawiająca zatwierdzenia wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu – Wcześniejsza decyzja Komisji stwierdzająca, że Tecfidera – fumaran dimetylu nie jest objęta tym samym ogólnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu co Fumaderm – Zarzut niezgodności z prawem – Dopuszczalność – Upřednio dopuszczone połączenie substancji leczniczych – Późniejsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu składnika połączenia substancji leczniczych – Ocena istnienia dwóch różnych ogólnych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu – Oczywisty błąd w ocenie)	20

2021/C 242/27	Sprawa T-45/19: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Acron i in. / Komisja [Dumping – Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji – Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego – Zakończenie częściowego przeglądu okresowego – Brak zmiany okoliczności – Błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony]	21
2021/C 242/28	Sprawa T-252/19: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Pech / Rada [Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 – Ochrona opinii prawnych – Artykuł 4 ust 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 – Ochrona procesu podejmowania decyzji – Odmowa udzielenia pełnego dostępu do opinii prawnej wydanej przez służbę prawną Rady]	22
2021/C 242/29	Sprawa T-260/19: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Al-Tarazi / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Prawo do obrony – Prawo własności – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność]	22
2021/C 242/30	Sprawa T-285/19: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – SGI Studio Galli Ingegneria / Komisja [Klauzula arbitrażowa – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007 – 2013) – Umowa o udzielenie dotacji – Projekt Marsol – Koszty kwalifikowalne – Sprawozdanie z audytu OLAF-u stwierdzające brak kwalifikowalności poniesionych wydatków – Zwrot wypłaconych kwot – Ciężar dowodu – Zasada dobrej wiary – Prawo do bycia wysłuchanym – Zasada dobrej administracji – Prawo do obrony – Proporcjonalność]	23
2021/C 242/31	Sprawa T-300/19: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Achema i Lifosa / Komisja [Pomoc państwa – Rynek energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii – Pomoc operacyjna – Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym po zakończeniu wstępnego etapu badania – Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE – Naruszenie praw proceduralnych – Wytyczne z 2008 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska – Wytyczne z 2014 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 – Artykuł 30 TFUE – Artykuł 110 TFUE – Łańcuch zgodnych poszlak]	24
2021/C 242/32	Sprawa T-322/19: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – El-Qaddafi / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii Europejskiej i przejazdu przez nie – Wykaz osób objętych ograniczeniami wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazach – Termin do wniesienia skargi – Dopuszczalność – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie]	24
2021/C 242/33	Sprawa T-509/19: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Asolo / EUIPO – Red Bull (FLÜGEL) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FLÜGEL – Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe ...VERLEIHT FLÜGEL i RED BULL VERLEIHT FLÜÜÜGEL – Względne podstawy odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 5 i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 70 ust. 2 i art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]	26
2021/C 242/34	Sprawa T-525/19: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Interling i in. / Komisja [Zamówienia publiczne – Postępowanie przetargowe – Redukcja pyłów i tlenków azotu w elektrowni ciepłej Kosowo B, bloki B1 i B2 – Odrzucenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu – Żądanie stwierdzenia nieważności podniesione w replice – Nowe żądania – Oczywista niedopuszczalność – Zmiana kryteriów kwalifikacji w toku postępowania – Równość traktowania]	26
2021/C 242/35	Sprawa T-540/19: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Sharif / Rada [Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Błąd w ocenie – Proporcjonalność – Prawo własności – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej]	27

2021/C 242/36	Sprawa T-543/19: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Rumunia / Komisja [Fundusz Spójności i EFRR – Artykuł 139 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 – Stosowanie w czasie stopy dofinansowania podwyższonej po złożeniu ostatniego wniosku o płatność okresową, ale przed zatwierdzeniem zestawienia wydatków – Uzasadnione oczekiwania – Obowiązek uzasadnienia – Zasada dobrej administracji]	28
2021/C 242/37	Sprawa T-555/19: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GRILLOUMI – Wcześniejszy unijny znak wspólny HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	28
2021/C 242/38	Sprawa T-579/19: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – The KaiKai Company Jaeger Wichmann / EUIPO (Sprzęt gimnastyczny i sportowy) [Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie zbiorowe wzorów wspólnotowych przedstawiających sprzęt gimnastyczny i sportowy – Prawo pierwszeństwa – Artykuł 41 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zgłoszenie na podstawie Układu o współpracy patentowej – Artykuł 4 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej – Termin pierwszeństwa]	29
2021/C 242/39	Sprawa T-615/19: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Point Tec Products Electronic / EUIPO – Compagnie des montres Longines, Francillon (Przedstawienie dwóch skrzydeł rozpostartych wokół trójkąta) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający dwa skrzydła rozpostarte wokół trójkąta – Wcześniejszy graficzny znak towarowy przedstawiający dwa skrzydła rozpostarte wokół trójkąta – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 72 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]]	30
2021/C 242/40	Sprawa T-644/19: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Linde Material Handling / EUIPO – Verti Aseguradora (VertiLight) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VertiLight – Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy VERTI – Względna podstawa odmowy – Brak naruszenia renomy – Brak związku między rozpatrywanymi znakami towarowymi – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	30
2021/C 242/41	Sprawa T-663/19: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Hasbro/EUIPO – Kreativni Dogadaji (MONOPOLY) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy MONOPOLY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	31
2021/C 242/42	Sprawa T-695/19: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Flaqui / Parlament [Prawo instytucjonalne – Jednolity Statut Posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficiodi Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur i rent – Zmiana wysokości emerytur i rent włoskich posłów krajowych – Wprowadzona w związku z tym przez Parlament Europejski zmiana wysokości emerytur i rent niektórych byłych posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych we Włoszech – Prawa nabyte – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Proporcjonalność]	32
2021/C 242/43	Sprawa T-843/19: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Correia/EKES [Służba publiczna – Personel EKES – Personel tymczasowy – Odmowa zmiany zaszerogowania – Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin do złożenia zażalenia – Ciężar dowodu przekroczenia terminu – Akt niekorzystny – Dopuszczalność – Równość traktowania – Pewność prawa – Skarga o zadośćuczynienie – Krzywdą]	32
2021/C 242/44	Sprawa T-31/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – West End Drinks / EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego The King of SOHO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy SOHO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	33

2021/C 242/45	Sprawa T-44/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Chanel / EUIPO – Huawei Technologies (Przedstawienie koła zawierającego dwie splecione ze sobą krzywe) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego koło zawierające dwie splecione ze sobą krzywe – Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy przedstawiający dwa splecione ze sobą horyzontalnie niekompletne okręgi – Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy przedstawiający koło zawierające dwa splecione ze sobą horyzontalnie niekompletne okręgi – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001)]	34
2021/C 242/46	Sprawa T-191/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – FCA Italy / EUIPO – Bettag (Pandem) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Pandem – Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe PANDA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	34
2021/C 242/47	Sprawa T-201/20: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Berebene / EUIPO – Consorzio vino Chianti Classico (GHISU) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GHISU – Wcześniejszy krajowy graficzny znak wspólny CHIANTI CLASSICO – Względna podstawa odmowy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego]	35
2021/C 242/48	Sprawa T-282/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Apologistics / EUIPO – Kerckhoff (APO) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy APO – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001]]	36
2021/C 242/49	Sprawa T-284/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Klaus Berthold / EUIPO – Thomann (HB Harley Benton) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy HB Harley Benton – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy HB – Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001]	36
2021/C 242/50	Sprawa T-286/20: Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Capella / EUIPO – Cobi.bike (GOBI) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GOBI – Wcześniejszy unijny graficzny znak towarowy COBI – Względna podstawa odmowy – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Właściwy krąg odbiorców]	37
2021/C 242/51	Sprawa T-300/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Nosio / EUIPO – Tros del Beto (ACCUSÌ) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ACCUSÌ – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ACÚSTIC – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	37
2021/C 242/52	Sprawa T-310/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Comercializadora Eloro / EUIPO – Zumex Group (JUMEX) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego JUMEX – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy zumex – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	38
2021/C 242/53	Sprawa T-311/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – France Agro / EUIPO – Chafay (Choumicha Saveurs) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Choumicha Saveurs – Bezwzględna podstawa odmowy – Zła wiara – Unieważnienie prawa do znaku – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]	39

2021/C 242/54	Sprawa T-323/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Hell Energy Magyarország / EUIPO (HELL) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HELL – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]	39
2021/C 242/55	Sprawa T-326/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Bibita Group / EUIPO – Benkomers (Butelka na napoje) [Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający butelkę na napoje – Wcześniejszy wzór międzynarodowy – Podstawa unieważnienia – Kolizja ze wzorem wcześniejszym – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. d) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]	40
2021/C 242/56	Sprawa T-345/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Robert Klingel / EUIPO (MEN+) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MEN+ – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia]	40
2021/C 242/57	Sprawa T-348/20: Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Freistaat Bayern / EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GEWÜRZSOMMELIER – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Neologizm]	41
2021/C 242/58	Sprawa T-378/20: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (SAS, Dania; Covid-19) [Pomoc państwa – Duński rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Danię na rzecz przewoźnika lotniczego w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Zobowiązania warunkujące zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym – Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych zdarzeniem nadzwyczajnym – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]	41
2021/C 242/59	Sprawa T-379/20: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (SAS, Szwecja; Covid-19) [Pomoc państwa – Szwedzki rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Szwecję na rzecz przewoźnika lotniczego w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Zobowiązania warunkujące zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym – Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych zdarzeniem nadzwyczajnym – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]	42
2021/C 242/60	Sprawa T-382/20: Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Lee / EUIPO (Noże, widelce i łyżki stołowe) [Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie wzoru wspólnotowego przedstawiającego noże, widelce i łyżki stołowe – Brak zastrzeżenia pierwszeństwa – Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – Artykuł 67 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Obowiązek należytej staranności]	43
2021/C 242/61	Sprawa T-388/20: Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (Finnair I; Covid-19) [Pomoc państwa – Fiński rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Finlandię Finnairowi w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja państwa dotycząca pożyczki – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa – Środek przeznaczony na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego – Brak wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej negatywnymi skutkami dla warunków wymiany handlowej i utrzymania niezakłóconej konkurencji – Równość traktowania – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Obowiązek uzasadnienia]	43
2021/C 242/62	Sprawa T-442/20: Wyrok Sądu z dnia z dnia 5 maja 2021 r. – Grangé i Van Strydonck / EUIPO – Nema (âme) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego âme – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy AMEN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Zniesienie podobieństw wizualnych i fonetycznych z uwagi na różnice konceptualne – Warunki zniesienia podobieństw]	44

2021/C 242/63	Sprawa T-539/13 RENV: Postanowienie Sądu z dnia 20 kwietnia 2021 r. – Inclusion Alliance for Europe / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Projekty MARE, Senior i ECRN – Decyzja Komisji o odzyskaniu nienależnie wypłaconych kwot – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umożnienie postępowania]	45
2021/C 242/64	Sprawa T-202/20: Postanowienie Sądu z dnia 23 kwietnia 2021 r. – Target Brands / EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umożnienie postępowania]	45
2021/C 242/65	Sprawa T-221/20: Postanowienie Sądu z dnia 23 kwietnia 2021 r. – Target Brands / EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class) [Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umożnienie postępowania] .	46
2021/C 242/66	Sprawa T-462/20: Postanowienie Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – ZU / Komisja [Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Żądanie udzielenia informacji – Oddalenie zażalenia – Brak niekorzystnego aktu – Skarga oczywiście niedopuszczalna]	46
2021/C 242/67	Sprawa T-468/20 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 kwietnia 2021 r. – Kühne / Parlament [Środki tymczasowe – Służba publiczna – Urzędnicy – Przeniesienie z urzędu – Wniosek o zawieszenie wykonania – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak fumus boni iuris]	47
2021/C 242/68	Sprawa T-12/21 R: Postanowienie prezesa Sądu z dnia 13 kwietnia 2021 r. – PJ / EIT [Środki tymczasowe – Służba publiczna – Metody organizacji pracy podczas kryzysu sanitarnego – Zakaz wykonywania telepracy poza państwem miejsca pracy – Wniosek o przyznanie wyjątku – Decyzja odmowna – Wniosek o zawieszenie wykonania – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Pilny charakter – Fumus boni iuris – Wyważenie wchodzących w grę interesów]	48
2021/C 242/69	Sprawa T-184/21: Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2021 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO – Schuju (Хозяин)	48
2021/C 242/70	Sprawa T-185/21: Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2021 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO – Schuju (Хозяйка)	49
2021/C 242/71	Sprawa T-214/21: Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2021 r. – Múka / Komisja	50
2021/C 242/72	Sprawa T-230/21: Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Jalkh / Parlament	51
2021/C 242/73	Sprawa T-232/21: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – Saure / Komisja	52
2021/C 242/74	Sprawa T-233/21: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – Meta Cluster / EUIPO (Clustermedizin)	52
2021/C 242/75	Sprawa T-234/21: Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2021 r. – Cristalfarma / EUIPO – Reinhard Kosch (STILAXX)	53
2021/C 242/76	Sprawa T-236/21: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – FZ i in. / Komisja	54
2021/C 242/77	Sprawa T-238/21: Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Ryanair / Komisja	54
2021/C 242/78	Sprawa T-239/21: Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2021 r. – Dana Astra / Rada	55
2021/C 242/79	Sprawa T-246/21: Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 – FJ i in. / ESDZ	56

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2021/C 242/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 228 z 14.6.2021

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 217 z 7.6.2021

Dz.U. C 206 z 31.5.2021

Dz.U. C 189 z 17.5.2021

Dz.U. C 182 z 10.5.2021

Dz.U. C 180 z 10.5.2021

Dz.U. C 163 z 3.5.2021

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 listopada 2020 r. w sprawie T-25/20, Deutsche Post/EUIPO – Pošta Slovenije (Przedstawienie stylizowanej waltorni) wniesione w dniu 6 stycznia 2021 r. przez Deutsche Post AG

(Sprawa C-5/21 P)

(2021/C 242/02)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Deutsche Post AG (przedstawiciel: M. Viefhues, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Pošta Slovenije d.o.o.

Postanowieniem z dnia 5 maja 2021 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że Deutsche Post AG pokrywa własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 18 listopada 2020 r. w sprawie T-643/19, Dermavita / EUIPO – Allergan Holdings France (JUVEDERM ULTRA), wniesione w dniu 18 stycznia 2021 r. przez Dermavita Co. Ltd

(Sprawa C-26/21 P)

(2021/C 242/03)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Dermavita Co. Ltd (przedstawiciel: D. Todorov, advokat)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), Allergan Holdings France SAS

Postanowieniem z dnia 4 maja 2021 r. Trybunał (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że Dermavita Co. Ltd pokrywa własne koszty.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 8 lutego 2021 r. – E.K., S.K. przeciwko D.B.P.**

(Sprawa C-80/21)

(2021/C 242/04)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: E.K., S.K.

Strona pozwana: D.B.P.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą Sąd nie stwierdza nieuczciwego charakteru całego warunku umownego, a jedynie tę jego część, przez którą warunek jest nieuczciwy, w rezultacie czego warunek ten pozostaje częściowo skuteczny?
- 2) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą Sąd po stwierdzeniu nieuczciwego charakteru warunku umownego, bez którego umowa nie mogłaby obowiązywać, może zmodyfikować pozostałą część umowy w drodze wykładni oświadczeń woli stron, aby zapobiec nieważności umowy, która jest korzystna dla konsumenta?

⁽¹⁾ Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 9 lutego 2021 r. – B.S., W.S. przeciwko M.**

(Sprawa C-81/21)

(2021/C 242/05)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: B.S., W.S.

Strona pozwana: M.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG ⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą Sąd po stwierdzeniu nieuczciwego charakteru warunku umownego, nie skutkującego nieważnością umowy, może uzupełnić treść umowy przepisem dyspozytywnym prawa krajowego?

- 2) Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą Sąd po stwierdzeniu nieuczciwego charakteru warunku umownego, skutkującego nieważnością umowy, może uzupełnić treść umowy przepisem dyspozytywnym prawa krajowego, aby zapobiec nieważności umowy, pomimo że konsument godzi się na nieważność umowy?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Rejonowy dla
Warszawy – Śródmieścia w Warszawie (Polska) w dniu 9 lutego 2021 r. – B.S., Ł.S. przeciwko M.**

(Sprawa C-82/21)

(2021/C 242/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strony skarżące: B.S., Ł.S.

Strona pozwana: M.

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG (¹) z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a także zasady równoważności, skuteczności i pewności prawa należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie wykładni sądowej przepisów krajowych, zgodnie z którą roszczenie konsumenta o zwrot niesłusznie zapłaconych kwot na podstawie nieuczciwego warunku umowy zawartej między przedsiębiorcą a konsumentem ulega przedawnieniu po upływie terminu dziesięciu lat, który zaczyna biec od dnia każdorazowego spełnienia świadczenia przez konsumenta, także w wypadku, kiedy konsument nie wiedział o nieuczciwym charakterze tego warunku?

(¹) Dz.U. 1993, L 95, s. 29.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa (Senāts)
(Łotwa) w dniu 9 marca 2021 r. – SIA Ogres HES / Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija,
Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija**

(Sprawa C-152/21)

(2021/C 242/07)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa (Senāts)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca w pierwszej instancji i strona wnosząca odwołanie wzajemne: SIA Ogres HES

Strona przeciwna w pierwszej instancji i strona wnosząca odwołanie: Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisija

Pozostali uczestnicy postępowania: Ekonomikas ministrija, Finanšu ministrija

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy nałożony na operatora publicznego obowiązek, by dokonywał zakupu energii elektrycznej po cenie wyższej od ceny rynkowej od producentów wykorzystujących do wytwarzania energii elektrycznej odnawialne źródła energii, przy czym operator ten korzysta z nałożonego na końcowego odbiorcę obowiązku zapłaty proporcjonalnie do zużycia energii, należy uznać za interwencję państwa lub przy użyciu zasobów państwowych w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 2) Czy pojęcie „liberalizacji rynku energii elektrycznej” należy interpretować w ten sposób, że liberalizacja już nastąpiła, gdy występują pewne elementy wolnego handlu, jak na przykład umowy zawarte przez operatora publicznego z dostawcami z innych państw członkowskich? Czy można uznać, że liberalizacja rynku energii elektrycznej rozpoczyna się w chwili, gdy przepisy przyznają niektórym odbiorcom energii elektrycznej (na przykład odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu przesyłowego lub niebędącym gospodarstwami domowymi odbiorcom energii elektrycznej przyłączonym do systemu dystrybucyjnego) prawo do zmiany dystrybutora energii elektrycznej? Jaki jest wpływ zmian regulacji rynku energii elektrycznej na Łotwie na ocenę pomocy przyznanej producentom energii elektrycznej w świetle art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (do celów udzielenia odpowiedzi na pytanie pierwsze), w szczególności na sytuację sprzed 2007 r.?
- 3) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy okoliczność, że skarżąca działa obecnie na zliberalizowanym rynku energii elektrycznej i że wypłata odszkodowania przysparza jej obecnie korzyści w stosunku do innych operatorów działających na danym rynku, oznacza, że odszkodowanie należy uznać za pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii?
- 4) W przypadku gdy z odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie wynika, że pomoc przyznana producentom energii elektrycznej stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, to czy w kontekście kontroli pomocy państwa przewidzianej w tym postanowieniu należy uznać, że żądanie skarżącej naprawienia szkody poniesionej przez nią wskutek niepełnego wykonania przewidzianego ustawą prawa do otrzymania wyższej płatności z tytułu wytworzonej energii elektrycznej stanowi wniosek o przyznanie nowej pomocy państwa czy też wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana?
- 5) W przypadku gdy na czwarte pytanie prejudycjalne zostanie udzielona odpowiedź, że żądanie odszkodowania należy oceniać w kontekście przeszłych okoliczności jako wniosek o wypłatę części pomocy państwa, która nie została wcześniej otrzymana, to czy z art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej wynika, iż obecnie w celu rozstrzygnięcia w przedmiocie wypłaty wspomnianej pomocy państwa należy przeanalizować obecną sytuację na rynku i wziąć pod uwagę obowiązujące przepisy (w tym istniejące obecnie ograniczenia zapobiegające nadmiernej rekompensacie)?
- 6) Czy okoliczność, że elektrownie wiatrowe, w odróżnieniu od elektrowni wodnych, otrzymały w przeszłości pełną pomoc, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 7) Czy okoliczność, że jedynie część elektrowni wodnych, które otrzymały niepełną pomoc, otrzymuje obecnie odszkodowanie, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 8) Czy art. 3 ust. 2 i art. 7 ust. 1 rozporządzenia Komisji (UE) nr 1407/2013 z dnia 18 grudnia 2013 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że ponieważ kwota pomocy będącej przedmiotem niniejszej sprawy nie przekracza progu pomocy de minimis, pomoc tę należy uznać za spełniającą kryteria ustanowione dla pomocy de minimis? Czy art. 5 ust. 2 rozporządzenia nr 1407/2013 należy interpretować w ten sposób, że w niniejszej sprawie, biorąc pod uwagę określone w decyzji Komisji SA.43140 warunki zapobiegania nadmiernej rekompensacie, uznanie wypłaty odszkodowania za poniesioną szkodę za pomoc de minimis może prowadzić do niedopuszczalnej kumulacji?
- 9) Czy w przypadku uznania w niniejszej sprawie, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że okoliczności takie jak w niniejszej sprawie odpowiadają nowej pomocy państwa, a nie istniejącej pomocy państwa?

- 10) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie dziewiąte, czy przy ocenie zgodności sytuacji skarżącej z pomocą uznawaną za pomoc istniejącą w rozumieniu art. 1 lit. b) ppkt (iv) rozporządzenia nr 2015/1589 należy brać pod uwagę jedynie datę, w której nastąpiła rzeczywista wypłata pomocy, jako początek biegu przedawnienia w rozumieniu art. 17 ust. 2 rozporządzenia nr 2015/1589?
- 11) Czy w przypadku uznania, że pomoc państwa została przyznana/wypłacona, art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz art. 2 ust. 1 i art. 3 rozporządzenia nr 2015/1589 należy interpretować w ten sposób, że postępowanie w sprawie zgłoszenia pomocy państwa, takie jak rozpatrywane w niniejszej sprawie, uznaje się za właściwe, jeżeli sąd krajowy uwzględnia żądanie odszkodowania za poniesioną szkodę pod warunkiem otrzymania decyzji Komisji zezwalającej na pomoc i nakazuje ministerstwu gospodarki przekazanie Komisji odpowiedniego oświadczenia dotyczącego pomocy dla działalności gospodarczej w terminie dwóch miesięcy od dnia wydania wyroku?
- 12) Czy okoliczność, że roszczenia o naprawienie poniesionej szkody dochodzi się od podmiotu sektora publicznego (komisji regulacji usług publicznych), który w przeszłości nie musiał ponosić takich kosztów, oraz okoliczność, że budżet tego podmiotu składa się z państwowych opłat uiszczanych przez podmioty świadczące usługi publiczne, należące do sektorów regulowanych, które to opłaty powinny być przeznaczone wyłącznie na działalność regulacyjną, ma znaczenie dla celów wykładni art. 107 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej?
- 13) Czy system odszkodowań taki jak rozpatrywany w niniejszej sprawie jest zgodny z zasadami zawartymi w prawie Unii i mającymi zastosowanie do sektorów regulowanych, w szczególności z art. 12 i motywem 30 dyrektywy 2002/20/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa o zezwoleniach) ⁽¹⁾, zmienionej dyrektywą 2009/140/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2009 r. ⁽²⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. 2013, L 352, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2015, L 248, s. 9.

⁽³⁾ Dz.U. 2002, L 108, s. 21.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r. zmieniająca dyrektywy 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, 2002/19/WE w sprawie dostępu do sieci i usług łączności elektronicznej oraz wzajemnych połączeń oraz 2002/20/WE w sprawie zezwoleń na udostępnienie sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. 2009, L 337, s. 37).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Belgia)
w dniu 11 marca 2021 r. – Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN /
État belge, reprezentowane przez Ministre des Classes moyennes, des Indépendants, des P.M.E., de
l'Agriculture et de l'Intégration sociale, chargé des Grandes villes**

(Sprawa C-162/21)

(2021/C 242/08)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe, Nature et Progrès Belgique ASBL, TN

Strona pozwana: État belge, reprezentowane przez Ministre des Classes moyennes, des Indépendants, des P.M.E., de l'Agriculture et de l'Intégration sociale, chargé des Grandes villes

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 53 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że umożliwia on państwu członkowskiemu udzielenie w określonych warunkach zezwolenia dotyczącego zaprawiania, sprzedaży lub wysiewu nasion zaprawianych środkami ochrony roślin?

- 2) W razie udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze – czy wspomniany art. 53 może mieć zastosowanie w określonych warunkach do środków ochrony roślin zawierających substancje czynne, których wprowadzanie do sprzedaży lub stosowanie są poddane ograniczeniom lub zakazane na terytorium Unii Europejskiej?
- 3) Czy „szczególne okoliczności” wymagane przez wspomniany art. 53 rozporządzenia obejmują sytuacje, w których wystąpienie niebezpieczeństwa nie jest pewne, lecz jedynie prawdopodobne?
- 4) Czy „szczególne okoliczności” wymagane przez art. 53 wspomnianego rozporządzenia obejmują sytuacje, w których wystąpienie niebezpieczeństwa jest możliwe do przewidzenia, zwyczajne, a nawet cykliczne?
- 5) Czy zastosowany w art. 53 rozporządzenia zwrot „któremu nie można zapobiec [przeciwdziałać] za pomocą innych rozsądnych działań” należy interpretować w ten sposób, że w świetle brzmienia motywu 8 rozporządzenia przypisuje on jednakową wagę z jednej strony zapewnieniu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi i zwierząt oraz środowiska, a z drugiej strony zachowaniu konkurencyjności rolnictwa wspólnotowego?

(¹) Dz.U. 2009, L 309, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Okręgowy w Warszawie
(Polska) w dniu 17 marca 2021 r. – Harman International Industries przeciwko AB SA**

(Sprawa C-175/21)

(2021/C 242/09)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Okręgowy w Warszawie

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Harman International Industries

Strona pozwana: AB SA

Pytanie prejudycjalne

Czy artykuł 36 zdanie 2 TFUE w związku z artykułem 15 ustęp 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001 z 14 czerwca 2017 roku w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (¹), a także w związku z artykułem 19 ustęp 1 zdanie 2 Traktatu o Unii Europejskiej rozumieć należy w ten sposób, że sprzeciwiają się one praktyce sądów krajowych państw członkowskich, polegającej na tym, że sądy:

- uwzględniając żądania uprawnionego ze znaku towarowego o zakazanie przywozu, wprowadzania do obrotu, oferowania, importowania, reklamowania towarów oznaczonych unijnym znakiem towarowym, nakazanie wycofania z obrotu lub nakazanie zniszczenia takich towarów,
- orzekając w postępowaniu zabezpieczającym o zajęciu towarów oznaczonych unijnym znakiem towarowym;

odwołują się w treści orzeczeń do „przedmiotów, które nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą” – w następstwie czego ustalenie, których przedmiotów oznaczonych znakiem unijnym dotyczą orzeczone nakazy i zakazy (tj. ustalenie, które przedmioty nie zostały wprowadzone do obrotu na terytorium Europejskiego Obszaru Gospodarczego przez uprawnionego ze znaku towarowego lub za jego zgodą) jest, wobec ogólnego sformułowania treści orzeczenia, pozostawione organowi egzekucyjnemu, organ ten – dokonując wskazanych ustaleń – opiera się na oświadczeniach uprawnionego ze znaku towarowego lub dostarczonych przez uprawnionego narzędziach (w tym narzędziach informatycznych i bazach danych), a dopuszczalność kwestionowania powyższych ustaleń organu egzekucyjnego przed sądem w postępowaniu rozpoznawczym jest wyłączona lub ograniczona przez charakter środków prawnych przysługujących pozwanemu w postępowaniu zabezpieczającym oraz egzekucyjnym?

(¹) Dz. U. 2017, L 154, s. 1

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 23 marca 2021 r. – absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG / the-trading-company GmbH**

(Sprawa C-179/21)

(2021/C 242/10)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę rewizyjną: absoluts-bikes and more- GmbH & Co. KG

Druga strona postępowania rewizyjnego: the-trading-company GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy samo istnienie gwarancji producenta powoduje wymóg informacyjny w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy już sama wzmianka o gwarancji producenta w ofercie przedsiębiorcy powoduje wymóg informacyjny w rozumieniu art. 6 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2011/83/UE, czy też powstaje on dopiero wtedy, kiedy wzmianka ta jest dla konsumenta bez trudu widoczna? Czy wymóg informacyjny obowiązuje również wtedy, kiedy konsument może bez trudu zauważyć, że przedsiębiorca udostępnił jedynie informacje producenta dotyczące gwarancji?
- 3) Czy wymagana zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. m) dyrektywy 2011/83/UE informacja o istnieniu i warunkach gwarancji producenta musi zawierać te same informacje, co gwarancja w rozumieniu art. 6 ust. 2 dyrektywy 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. w sprawie niektórych aspektów sprzedaży towarów konsumpcyjnych i związanych z tym gwarancji ⁽²⁾, czy też wystarczy mniejszy zakres informacji?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady Tekst mający znaczenie dla EOG (Dz.U. L 304, s. 64).

⁽²⁾ Dz.U. L 171, s. 12.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Korkein oikeus (Finlandia)
w dniu 29 marca 2021 r. – Soda-Club (CO2) SA, SodaStream International BV / MySoda Oy**

(Sprawa C-197/21)

(2021/C 242/11)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Korkein oikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Soda-Club (CO2) SA und SodaStream International BV

Strona pozwana: MySoda Oy

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy tzw. kryteria Bristol-Myers Squibb wypracowane w orzecznictwie Trybunału ⁽¹⁾ w zakresie przepakowywania i ponownego etykietowania w sprawach dotyczących importu równoległego, a w szczególności tzw. przesłanka konieczności, znajdują zastosowanie również w przypadku przepakowywania lub ponownego etykietowania towarów, które zostały wprowadzone do obrotu w państwie członkowskim przez właściciela znaku towarowego lub za jego zgodą, w celu dalszej odprzedaży w tym samym państwie członkowskim?

- 2) W przypadku gdy właściciel znaku towarowego w chwili wprowadzenia do obrotu butli zawierającej dwutlenek węgla opatrzył ją swoim znakiem towarowym, który jest zarówno umieszczony na etykiecie butli, jak i wygrawerowany na jej szyjce, czy wspomniane wyżej kryteria Bristol-Myers Squibb, a w szczególności tzw. przesłanka konieczności znajdują zastosowanie również wtedy, gdy osoba trzecia napełnia butlę dwutlenkiem węgla w celu dalszej odprzedaży, usuwa z niej oryginalną etykietę i zastępuje ją etykietą z własnym znakiem towarowym, przy czym znak towarowy wprowadzającego butlę do obrotu jest nadal widoczny w grawerunku na szyjce butli?
- 3) Czy w opisanej powyżej sytuacji można uznać, że usunięcie i zastąpienie etykiety zawierającej znak towarowy zagraża zasadniczo funkcji znaku towarowego jaką jest wskazywanie pochodzenia butli, czy też – w odniesieniu do możliwości zastosowania warunków odnoszących się do przepakowywania i ponownego etykietowania – ma znaczenie okoliczność, iż
- należy założyć, że grupa docelowa dojdzie do wniosku, że etykieta odnosi się wyłącznie do pochodzenia dwutlenku węgla (a zatem do podmiotu napełniającego butlę); lub
 - należy założyć, że grupa docelowa dojdzie do wniosku, że etykieta odnosi się również, przynajmniej częściowo, do pochodzenia butli?
- 4) W przypadku gdy usunięcie i zastąpienie etykiety butli CO₂ jest oceniane pod kątem przesłanki konieczności, czy przypadkowe uszkodzenie lub zerwanie etykiet umieszczonych na butlach wprowadzonych do obrotu przez właściciela znaku towarowego lub ich usunięcie i zastąpienie przez poprzedniego napełniającego może stanowić okoliczność, na podstawie której regularne zastępowanie etykiet własnymi etykietami napełniającego należy uznać za konieczne do wprowadzenia ponownie napełnionych butli do obrotu?

(¹) Wyrok Trybunału z dnia 11 czerwca 1996 r. (sprawy połączone C-427/93, C-429/93 i C-436/93, Bristol-Myers Squibb i in., EU:C:1996:282).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzgericht
(Austria) w dniu 30 marca 2021 r. – DN / Finanzamt Österreich**

(Sprawa C-199/21)

(2021/C 242/12)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: DN

Strona przeciwna: Finanzamt Österreich

Pytania prejudycjalne

Pytanie pierwsze:

Pytanie pierwsze, stawiane razem z pytaniem drugim:

Czy sformułowanie „Państwa członkowskie właściwe ze względu na emeryturę lub rentę” zawarte w zdaniu drugim art. 67 rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (¹) zmienionego rozporządzeniem (UE) nr 465/2012 (²) należy interpretować w ten sposób, że oznacza ono państwo członkowskie, które było uprzednio właściwe dla świadczeń rodzinnych jako państwo zatrudnienia i obecnie jest zobowiązane do wypłaty emerytury, do której prawo wynika z wcześniejszego korzystania ze swobody przepływu pracowników na jego terytorium?

Pytanie drugie:

Czy zawarte w art. 68 ust. 1 lit. b) ii) rozporządzenia 883/2004 sformułowanie „świadcze[nia] uzyskiwan[e] na podstawie otrzymywania emerytur lub rent” należy interpretować w ten sposób, że świadczenia rodzinne są uzyskiwane na podstawie otrzymywania emerytur lub rent w przypadku gdy, po pierwsze, przepisy prawa Unii LUB państwa członkowskiego przewidują otrzymywanie emerytury lub renty jako warunek uprawnienia do świadczenia rodzinnego, i po drugie, ponadto warunek otrzymywania emerytury lub renty jest faktycznie spełniony, w związku z czym, samo otrzymywanie emerytury lub renty nie wchodzi w zakres zastosowania art. 68 ust. 1 lit. b) ii) rozporządzenia 883/2004, i danego państwa członkowskiego nie należy uważać za „państwo emerytury” z punktu widzenia prawa Unii?

Pytanie trzecie, stawiane alternatywnie względem pytania pierwszego i drugiego, jeżeli dla wykładni pojęcia państwa emerytury wystarczy samo otrzymywanie emerytury lub renty:

Czy w przypadku otrzymywania emerytury, do której prawo wynika z rozporządzeń dotyczących pracowników migrujących, a wcześniej z wykonywania pracy w państwie członkowskim w okresie, gdy państwo zamieszkania lub oba państwa nie były jeszcze członkami Unii lub Europejskiego Obszaru Gospodarczego, sformułowanie „w odpowiednim przypadku, określany jest dodatek dyferencyjny dla sumy, która przekracza tę kwotę” zawarte w art. 68 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia 883/2004 należy interpretować w świetle wyroku Trybunału z dnia 12 czerwca 1980 r., 733/79, Laterza (C-733/79) w ten sposób, że prawo Unii gwarantuje świadczenia rodzinne na najwyższym możliwym poziomie również w przypadku otrzymywania emerytury lub renty?

Pytanie czwarte:

Czy art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 987/2009 ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on § 2 ust. 5 FLAG 1967, zgodnie z którym w przypadku rozwodu rodzicowi prowadzącemu gospodarstwo domowe przysługuje prawo do zasiłku rodzinnego i ulgi na dziecko tak długo, jak pełnoletnie i studiujące dziecko należy do jego gospodarstwa domowego, i o ile rodzic ten nie złożył wniosku w państwie zamieszkania ani w państwie emerytury, w związku z czym drugi rodzic, który jako emeryt mieszka w Austrii i faktycznie jako jedyny ponosi koszty utrzymania dziecka, może oprzeć prawo do zasiłku rodzinnego i ulgi na dziecko wobec instytucji państwa członkowskiego, którego przepisy mają pierwszeństwo, bezpośrednio na art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 987/2009?

Pytanie piąte, stawiane razem z pytaniem czwartym:

Czy art. 60 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia 987/2009 należy ponadto interpretować w ten sposób, że dla uzyskania przez pracownika unijnego statusu strony w krajowym postępowaniu dotyczącym zasiłku rodzinnego jest również konieczne, aby ponosił on głównie koszty utrzymania w rozumieniu art. 1 lit. i) pkt 3 rozporządzenia 883/2004?

Pytanie szóste:

Czy przepisy dotyczące procedury dialogu przewidziane w art. 60 rozporządzenia nr 987/2009 należy interpretować w ten sposób, że instytucje państw członkowskich przeprowadzają taką procedurę nie tylko w przypadku przyznawania świadczeń rodzinnych, ale również w przypadku zwrotu świadczeń rodzinnych?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2004, L 166, s. 1, sprostowanego w Dz.U. 2004, L 200, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 465/2012 z dnia 22 maja 2012 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego oraz rozporządzenie (WE) nr 987/2009 dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 (Dz.U. 2012, L 149, s. 4).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczące wykonywania rozporządzenia (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego (Dz.U. 2009, L 284, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratiwen syd
Wielkie Tyrnowo (Bułgaria) w dniu 6 kwietnia 2021 r. – „AGRO – EKO 2013” EOOD / Izpyłnitelen
direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”**

(Sprawa C-217/21)

(2021/C 242/13)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Administratiwen syd Wielkie Tyrnowo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „AGRO – EKO 2013” EOOD

Strona przeciwna: Izpyłnitelen direktor na Dyrżawen fond „Zemedelie”

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykorzystany w art. 75 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013⁽¹⁾ z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008, termin „płatność” oznacza zakończenie postępowania dotyczącego złożonego wniosku o dokonanie płatności?
- 2) Czy faktyczne otrzymanie żądanej przez producenta rolnego kwoty pieniężnej jest równoznaczne z pozytywną odpowiedzią agencji płatniczej na złożony wniosek o aktywowanie uprawnień do płatności i, odpowiednio, czy brak otrzymania środków pieniężnych przy publicznie wnioskowanej płatności kwot w ramach danego środka stanowi odmowę uznania zgłoszonych uprawnień do płatności, gdy zainteresowanego podmiotu nie powiadomiono o przedłużeniu postępowania w ramach nowych kontroli?
- 3) Czy termin określony w art. 75 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013 zobowiązuje państwo członkowskie do przeprowadzenia przed jego upływem kontroli warunków dopuszczalności – i jedynie w drodze wyjątku kontrole te mogą być przedłużone?
- 4) Gdy producent rolny nie został powiadomiony o przeprowadzeniu dodatkowych kontroli i nie sporządzono dokumentu dotyczącego takich kontroli, czy nieprzestrzeganie terminu określonego w art. 75 ust. 1 rozporządzenia nr 1306/2013 stanowi dorozumianą odmowę wypłaty wsparcia?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. 2013, L 347, s. 549).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1
(Republika Czeska) w dniu 26 marca 2021 r. – Správa železnic, státní organizace / České dráhy a.
s. i in.**

(Sprawa C-221/21)

(2021/C 242/14)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Správa železnic, státní organizace

Strona pozwana: České dráhy a.s.,

PKP CARGO INTERNATIONAL, a.s.,

PDV RAILWAY a.s.,

KŽC Doprava, s.r.o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, jaki przewiduje w części piątej zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (ustawa nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego) ze zmianami (dalej „o.s.ř.”) spełnia wymogi stawiane kontroli sądowej decyzji organu regulacyjnego zgodnie z art. 56 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE⁽¹⁾ z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (zwanej dalej „dyrektywą 2012/34”)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy art. 56 ust. 10 dyrektywy 2012/34 można interpretować w ten sposób, że sądowa kontrola decyzji organu regulacyjnego może zostać zakończona ugodą sądową zgodnie z § 99 o.s.ř.?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wymogi dotyczące ustanowienia jednego krajowego organu regulacyjnego dla sektora kolejowego zawarte w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2012/34, funkcji organu regulacyjnego zawarte w art. 56 ust. 2, 6, 11 i 12 dyrektywy 2012/34 oraz współpracy organów regulacyjnych zawarte w art. 57 ust. 2 dyrektywy 2012/34 pozwalają na to, by wydawane przez organ regulacyjny rozstrzygnięcia co do istoty sprawy były zastępowane wyrokami poszczególnych sądów powszechnych, które nie są związane stanem faktycznym ustalonym przez organ regulacyjny?

(¹) Dz.U. 2012, L 343, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Obvodní soud pro Prahu 1 (Republika Czeska) w dniu 22 marca 2021 r. – České dráhy a.s.

(Sprawa C-222/21)

(2021/C 242/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Obvodní soud pro Prahu 1

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: České dráhy a.s.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy uregulowanie krajowe, jaki przewiduje w części piątej zákon č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (ustawy nr 99/1963 kodeks postępowania cywilnego, dalej „o.s.ř.”) spełnia wymogi stawiane kontroli sądowej decyzji organu regulacyjnego zgodnie z art. 56 ust. 10 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE (¹) z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (zwanej dalej „dyrektywą 2012/34”)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy zgodnie z art. 56 ust. 6 dyrektywy 2012/34 jest, by decyzje organu regulacyjnego dotyczące wysokości opłaty za dostęp do infrastruktury były zastępowane wyrokami co do istoty sprawy wydawanymi przez poszczególne sądy powszechne w postępowaniach, w których biorą udział wnioskodawcy i zarządcy infrastruktury, bez udziału organu regulacyjnego?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy wymogi dotyczące ustanowienia jednego krajowego organu regulacyjnego dla sektora kolejowego zawarte w art. 55 ust. 1 dyrektywy 2012/34, funkcji organu regulacyjnego zawarte w art. 56 ust. 2, 11 i 12 dyrektywy 2012/34 oraz współpracy organów regulacyjnych zawarte w art. 57 ust. 2 dyrektywy 2012/34 pozwalają na to, by wydawane przez organ regulacyjny rozstrzygnięcia co do istoty sprawy były zastępowane wyrokami poszczególnych sądów powszechnych, które nie są związane stanem faktycznym ustalonym przez organ regulacyjny?

(¹) Dz.U. 2012, L 343, s. 32.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo (Litwa) w dniu 9 kwietnia 2021 r. – „HA.EN.” UAB / Valstybinė mokesčių inspekcija

(Sprawa C-227/21)

(2021/C 242/16)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiojo administracinio teismo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „HA.EN.” UAB

Strona pozwana: Valstybinė mokesčių inspekcija

Pytanie prejudycjalne

Czy dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ w związku z zasadą neutralności podatkowej należy interpretować w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie praktyce organów krajowych, zgodnie z którą odmawia się podatnikowi prawa do odliczenia naliczonego VAT, jeżeli nabywając nieruchomość, wiedział on (lub powinien był wiedzieć), że dostawca, z uwagi na swoją niewypłacalność, nie wpłaci (lub nie będzie w stanie wpłacić) do budżetu państwa należnego VAT?

⁽¹⁾ Dz.U. 2006, L 347, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof
(Austria) w dniu 12 kwietnia 2021 r. – IA**

(Sprawa C-231/21)

(2021/C 242/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę rewizyjną: IA

Zainteresowany organ: Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl

Pytania prejudycjalne

1) Czy pod pojęciem uwięzienia [pozbawienia wolności] w rozumieniu art. 29 ust. 2 zdanie drugie rozporządzenia (UE) nr 604/2013⁽¹⁾ należy rozumieć również umieszczenie osoby zainteresowanej na szpitalnym oddziale psychiatrycznym wbrew albo bez jej woli (tutaj: w związku z zagrożeniem dla niej samej i innych osób wynikającym z jej choroby psychicznej), które zostało uznane przez sąd za dopuszczalne?

2) W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

a) Czy w wypadku uwięzienia [pozbawienia wolności] osoby zainteresowanej przez wnioskujące państwo członkowskie termin przewidziany w art. 29 ust. 2 zdanie pierwsze rzeczonoego rozporządzenia może zostać w każdym razie przedłużony do jednego roku w sposób wiążący dla tej osoby?

b) Jeżeli nie, to o jaki okres jest przedłużenie dopuszczalne, np. tylko o

aa) okres, w którym faktycznie trwało uwięzienie [pozbawienie wolności], lub

bb) przewidywany łączny czas trwania uwięzienia [pozbawienia wolności], w odniesieniu do daty powiadomienia właściwego państwa członkowskiego zgodnie z art. 9 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1560/2003⁽²⁾,

w danym wypadku zaś z uwzględnieniem dodatkowego odpowiedniego terminu na ponowną organizację przekazania?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 604/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie ustanowienia kryteriów i mechanizmów ustalania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego lub bezpaństwowca (wersja przekształcona) (Dz.U. 2013, L 180, s. 31).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 (Dz.U. 2003, L 222, s. 3) w brzmieniu zmienionym przez rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 118/2014 z dnia 30 stycznia 2014 r. (Dz.U. 2014, L 39, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Steiermark (Austria) w dniu 13 kwietnia 2021 r. – Porr Bau GmbH / Bezirkshauptmannschaft
Graz-Umgebung**

(Sprawa C-238/21)

(2021/C 242/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę: Porr Bau GmbH

Organ będący drugą stroną postępowania: Bezirkshauptmannschaft Graz-Umgebung

Pytania prejudycjalne

1. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98/WE⁽¹⁾ sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu następuje tylko wtedy, gdy odpady lub istniejące substancje lub substancje z nich uzyskane są wykorzystywane bezpośrednio jako substytut surowców lub produktów wytworzonych z surowców pierwotnych lub gdy zostały one przygotowane do ponownego wykorzystania?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

2. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98 sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu w stosunku do urobku może nastąpić najwcześniej poprzez zastąpienie surowców lub produktów wytworzonych z surowców pierwotnych?

Na wypadek udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie:

3. Czy art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98 sprzeciwia się uregulowaniu krajowemu, zgodnie z którym utrata statusu odpadu w stosunku do urobku nie może nastąpić, jeżeli kryteria formalne (w szczególności wymogi w zakresie ewidencjonowania i dokumentacji), które nie mają wpływu na środowisko w odniesieniu do wprowadzonego środka, nie są spełnione lub nie są spełnione w całości, mimo że urobek jest wyraźnie niższy od dopuszczalnych norm (klasy jakości), których należy przestrzegać w odniesieniu do przewidzianego konkretnego celu wykorzystania?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylająca niektóre dyrektywy, Dz.U. 2008, L 312, s. 3.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Riigikohus (Estonia) w dniu
14 kwietnia 2021 r. – I.L. / Politsei- ja Piirivalveamet**

(Sprawa C-241/21)

(2021/C 242/19)

Język postępowania: estoński

Sąd odsyłający

Riigikohus

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca środek prawny: I.L.

Druga strona postępowania: Politsei- ja Piirivalveamet

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że państwa członkowskie mogą zatrzymać w celu umieszczenia w ośrodku detencyjnym obywatela państwa trzeciego, w przypadku którego istnieje realne ryzyko, że przebywając na wolności popełni on przed wydaleniem przestępstwo, którego wykrywanie i karanie może poważnie utrudnić przeprowadzenie wydalenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 2008, L 348, s. 98.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Repower / EUIPO – repowermap.org (REPOWER)

(Sprawa T-842/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001)]

(2021/C 242/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Repower AG (Brusio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO, interwenient przed Sądem: repowermap.org (Berno, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci P. González-Bueno Catalán de Ocón i W. Sakulin)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2311/2014-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między repowermap.org a Repower.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2311/2014-5) w zakresie, w jakim wniosek o unieważnienie prawa do znaku został uwzględniony w odniesieniu do przewodów akustycznych należących do klasy 9.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Repower AG pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez EUIPO i repowermap.org.

⁽¹⁾ Dz.U. C 38 z 6.2.2017.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – repowermap.org / EUIPO – Repower (REPOWER)

(Sprawa T-872/16) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy REPOWER – Bezwzględna podstawa unieważnienia – Charakter opisowy – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 75 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 rozporządzenia 2017/1001) – Wolność wypowiedzi]

(2021/C 242/21)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: repowermap.org (Berno, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci P. González-Bueno Catalán de Ocón i W. Sakulin)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Repower AG (Brusio, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci R. Kunz-Hallstein i H. Kunz-Hallstein)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2311/2014-5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między repowermap.org a Repower.

Sentencja

- 1) Decyzja Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej z dnia 26 września 2016 r. (sprawa R 2311/2014-5) zostaje zmieniona w ten sposób, że prawo do spornego znaku towarowego zostaje unieważnione dla następujących usług:
 - klasa 37: „Usługi instalatorów systemów grzewczych”;
 - klasa 42: „Badania w dziedzinie nauki a także związane z nimi usługi badawczo-rozwojowe; przemysłowe analizy i usługi badawcze”.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) repowermap.org pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez EUIPO i Repower AG.

⁽¹⁾ Dz.U. C 30 z 30.1.2017.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – RQ / Komisja

(Sprawa T-29/17 RENV) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Urzędnicy – Dyrektor generalny OLAF-u – Decyzja o uchyleniu immunitetu jurysdykcyjnego skarżącego – Obowiązek uzasadnienia – Obowiązek wspomagania i dbałości – Uzasadnione oczekiwania – Domniemanie niewinności – Zasada dobrej administracji]

(2021/C 242/22)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: RQ (przedstawiciel: adwokat É. Boigelot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Banks, J.-P. Keppenne i J. Baquero Cruz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na podstawie art. 270 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2016) 1449 final z dnia 2 marca 2016 r. dotyczącej wniosku o uchylenie immunitetu jurysdykcyjnego skarżącego.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) RQ zostaje obciążony całością kosztów postępowania, w tym kosztami postępowania w sprawach T-29/17 i C-831/18 P.

⁽¹⁾ Dz.U. C 95 z 27.3.2017.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Primart / EUIPO – Bolton Cile España (PRIMART Marek Łukasiewicz)

(Sprawa T-584/17 RENV) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego PRIMART Marek Łukasiewicz – Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe PRIMA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania]

(2021/C 242/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz (Wołomin, Polska) (przedstawiciel: adwokat J. Skołuda).

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Bolton Cile España, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci F. Celluprica, F. Fischetti i F. De Bono)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 czerwca 2017 r. (sprawa R 1933/2016-4), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Bolton Cile España a Przedsiębiorstwem Produkcyjno-Handlowym „Primart” Marek Łukasiewicz

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Handlowe „Primart” Marek Łukasiewicz zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 374 z 6.11. 2017.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe i CarePool Hannover / Komisja

(Sprawa T-69/18) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Niezależna opieka społeczna – Dotacje przyznawane stowarzyszeniom należącym do regionalnej wspólnoty roboczej organizacji charytatywnych – Oddalenie skargi do Komisji – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń po zakończeniu wstępnego etapu badania – Skarga o stwierdzenie nieważności – Status zainteresowanej strony – Ochrona praw procesowych – Istotny wpływ na pozycję konkurencyjną – Dopuszczalność – Brak poważnych trudności – Brak istotnej zmiany pomocy istniejącej]

(2021/C 242/24)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV (Hanower, Niemcy), CarePool Hannover GmbH (Hanower) (przedstawiciele: adwokat T. Unger i S. Korte, profesor)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i F. Tomat, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Diakonisches Werk evangelischer Kirchen in Niedersachsen eV (Hanower) (przedstawiciel: adwokat A. Bartosch), Arbeiterwohlfahrt Bezirksverband Hannover eV (Hanower) (przedstawiciel: adwokat C. Jürschik), Arbeiterwohlfahrt Bezirksverband Braunschweig eV (Brunszwik, Niemcy) i 8 innych interwenientów, których nazwy są wymienione w załączniku do wyroku (przedstawiciele: adwokaci U. Karpenstein, R. Sangi i C. Johann)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2017) 7686 final z dnia 23 listopada 2017 r. dotyczącej pomocy państwa SA.42268 (2017/E) – Deutschland Staatliche Beihilfe zur Förderung wohlfahrtspflegerischer Aufgaben i SA.42877 (2017/E) – Deutschland CarePool Hannover GmbH wprowadzonej w życie przez Niemcy na rzecz stowarzyszeń charytatywnych na zadania pomocy społecznej (Dz.U. 2018, C 61, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Verband Deutscher Alten- und Behindertenhilfe, Landesverband Niedersachsen/Bremen und Hamburg/Schleswig-Holstein eV i CarePool Hannover GmbH zostają obciążone własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, przez Diakonisches Werk evangelischer Kirchen in Niedersachsen eV, przez Arbeiterwohlfahrt Bezirksverband Hannover eV oraz przez Arbeiterwohlfahrt Bezirksverband Braunschweig eV i pozostałych interwenientów, których nazwy są wymienione w załączniku.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – ITD i Danske Fragtmænd / Komisja

(Sprawa T-561/18) (¹)

[Pomoc państwa – Sektor pocztowy – Rekompensata za wykonywanie obowiązku świadczenia usługi powszechnej – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Obliczanie rekompensaty – Metoda nieponiesionych kosztów netto – Uwzględnienie korzyści niematerialnych związanych z usługą powszechną – Wykorzystanie środków finansowych przyznanych tytułem rekompensaty – Gwarancja państwowa dotycząca wypłaty odpraw z tytułu zwolnienia w przypadku upadłości – Zwolnienie z VAT niektórych czynności dokonywanych przez podmiot świadczący usługę powszechną – Księgowy podział kosztów wspólnych między działalność związaną ze świadczeniem usługi powszechnej i działalność niezwiązaną ze świadczeniem tej usługi – Wkład kapitałowy przedsiębiorstwa publicznego w celu uniknięcia upadłości jego spółki zależnej – Skarga konkurenta – Decyzja stwierdzająca brak pomocy państwa wydana po zakończeniu etapu badania wstępnego – Pomoc istniejąca – Okresowe przyznawanie korzyści – Możliwość przypisania pomocy państwu – Kryterium inwestora prywatnego]

(2021/C 242/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S (Padborg, Dania), Danske Fragtmænd A/S (Åbyhøj, Dania) (przedstawiciel: adwokat L. Sandberg-Mørch)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Blanck i D. Recchia, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Jørgen Jensen Distribution A/S (Ikast, Dania) (przedstawiciele: adwokaci L. Sandberg-Mørch i M. Honoré), Dansk Distribution A/S (Karlsunde, Dania) (przedstawiciele: adwokaci L. Sandberg-Mørch i J. Buendía Sierra)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Nymann-Lindegren i M. Wolff, pełnomocnicy, których wspierał adwokat R. Holdgaard)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2018) 3169 final z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.47707 (2018/N) – Rekompensaty przyznawane przez państwo na rzecz PostNord z tytułu świadczenia powszechnych usług pocztowych – Dania.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2018) 3169 final z dnia 28 maja 2018 r. w sprawie pomocy państwa SA.47707 (2018/N) – Rekompensaty przyznawane przez państwo na rzecz PostNord z tytułu świadczenia powszechnych usług pocztowych – Dania w zakresie, w jakim stwierdzono w niej po zakończeniu etapu badania wstępnego, że nie stanowią pomocy państwa, po pierwsze, zwolnienie z podatku od wartości dodanej (VAT) wprowadzone decyzją administracyjną nr 1306/90 i rozporządzeniem administracyjnym F 6742/90, wydanymi przez duńskie organy podatkowe oraz, po drugie, podwyższenie kapitału o 1 mld koron duńskich (DKK) dokonane w dniu 23 lutego 2017 r. przez PostNord AB na rzecz Post Danmark A/S.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ITD, Brancheorganisation for den danske vejgodstransport A/S i Danske Fragtmænd A/S pokrywają połowę własnych kosztów, a pozostałe ich koszty pokrywa Komisja Europejska.
- 4) Komisja, Królestwo Danii, Jørgen Jensen Distribution A/S i Dansk Distribution A/S pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Pharmaceutical Works Polpharma / EMA

(Sprawa T-611/18) (¹)

(Produkty lecznicze stosowane u ludzi – Wniosek o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wersji generycznej produktu leczniczego Tecfidera – Decyzja EMA odmawiająca zatwierdzenia wniosku o wydanie pozwolenia na dopuszczenie do obrotu – Wcześniejsza decyzja Komisji stwierdzająca, że Tecfidera – fumaran dimetylu nie jest objęta tym samym ogólnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu co Fumaderm – Zarzut niezgodności z prawem – Dopuszczalność – Uprzednio dopuszczone połączenie substancji leczniczych – Późniejsze pozwolenie na dopuszczenie do obrotu składnika połączenia substancji leczniczych – Ocena istnienia dwóch różnych ogólnych pozwoleń na dopuszczenie do obrotu – Oczywisty błąd w ocenie)

(2021/C 242/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pharmaceutical Works Polpharma S.A. (Starogard Gdański, Polska) (przedstawiciele: adwokaci M. Martens, N. Carbonnelle, i S. Faircliffe, solicitor)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (przedstawiciele: T. Jabłoński, S. Drosos i R. Pita, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Sipos i L. Haasbeek, pełnomocnicy), Biogen Netherlands BV (Badhoevedorp, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat C. Schoonderbeek)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie dopuszczalności i zasadności zarzutu niezgodności z prawem podniesionego w odniesieniu do decyzji wykonawczej Komisji C(2014) 601 wersja ostateczna z dnia 30 stycznia 2014 r. przyznającej pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Tecfidera – fumaran dimetylu” w zakresie, w jakim Komisja w tej decyzji wykonawczej uznała, że Tecfidera – fumaran dimetylu nie jest objęta tym samym ogólnym pozwoleniem na dopuszczenie do obrotu co Fumaderm, a po drugie, oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 30 lipca 2018 r. odmawiająca zatwierdzenia wniosku złożonego przez skarżącą w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wersji generycznej produktu leczniczego Tecfidera.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) z dnia 30 lipca 2018 r. odmawiającej zatwierdzenia wniosku złożonego przez Pharmaceutical Works Polpharma S.A. w celu uzyskania pozwolenia na dopuszczenie do obrotu wersji generycznej produktu leczniczego Tecfidera.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EMA pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Pharmaceutical Works Polpharma.
- 4) Biogen Netherlands BV i Komisja Europejska pokrywają swoje własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 455 z 17.12.2018.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Acron i in. / Komisja**(Sprawa T-45/19) ⁽¹⁾**

[Dumping – Przywóz azotanu amonu pochodzącego z Rosji – Wniosek o przeprowadzenie częściowego przeglądu okresowego – Zakończenie częściowego przeglądu okresowego – Brak zmiany okoliczności – Błąd w ocenie – Obowiązek uzasadnienia – Prawo do obrony]

(2021/C 242/27)*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Acron PAO (Nowogród Wielki, Rosja), Dorogobuż PAO (Dorogobuż, Rosja), Acron Switzerland AG (Baar, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokaci: T. De Meese, J. Stuyck i M. Van Nieuwenborgh)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Gustafsson i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Fertilizers Europe (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. O'Connor, solicitor)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2018/1703 z dnia 12 listopada 2018 r. kończącej częściowy przegląd okresowy dotyczący przywozu azotanu amonu pochodzącego z Rosji (Dz.U. L 285, 13.11.2018, s. 97)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Acron PAO, Dorogobuż PAO i Acron Switzerland AG pokrywają poza własnymi kosztami koszty poniesione przez Komisję Europejską i Fertilizers Europe.

⁽¹⁾ Dz.U. C 122 z 1.4.2019.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Pech / Rada(Sprawa T-252/19) ⁽¹⁾

[Dostęp do dokumentów – Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 – Artykuł 4 ust. 2 tiret drugie rozporządzenia nr 1049/2001 – Ochrona opinii prawnych – Artykuł 4 ust 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001 – Ochrona procesu podejmowania decyzji – Odmowa udzielenia pełnego dostępu do opinii prawnej wydanej przez służbę prawną Rady]

(2021/C 242/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laurent Pech (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i T. McGrath)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: K. Pavlaki i E. Rebasti, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, J. Lundberg, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady z dnia 12 lutego 2019 r. o odmowie udzielenia pełnego dostępu do opinii wydanej przez jej służbę prawną zawartej w dokumencie ST 13593 2018 INIT w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 maja 2018 r. w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwie członkowskim [COM(2018) 324 wersja ostateczna].

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Rady Unii Europejskiej z dnia 12 lutego 2019 r. o odmowie udzielenia pełnego dostępu do dokumentu ST 13593 2018 INIT zawierającego opinię wydaną przez służbę prawną Rady w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 2 maja 2018 r. w sprawie ochrony budżetu Unii w przypadku uogólnionych braków w zakresie praworządności w państwie członkowskim [COM(2018) 324 wersja ostateczna].
- 2) Rada pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Laurenta Pecha.
- 3) Królestwo Szwecji pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z dnia 24.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Al-Tarazi / Rada(Sprawa T-260/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie – Prawo do obrony – Prawo własności – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej – Prawo do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego – Proporcjonalność]

(2021/C 242/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mazen Al-Tarazi (Shuwaikh, Kuwejt) (przedstawiciele: G. Beck, A. Khan, R. Wilcox, barristers, i S. Patel, solicitor)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Kyriakopoulou i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2019/87 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania decyzji 2013/255/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 18 I, s. 13) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/85 z dnia 21 stycznia 2019 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2019, L 18 I, s. 4) w zakresie, w jakim te akty dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Mazen Al-Tarazi zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Radę Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – SGI Studio Galli Ingegneria / Komisja

(Sprawa T-285/19) ⁽¹⁾

[Klauzula arbitrażowa – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i prezentacji (2007 – 2013) – Umowa o udzielenie dotacji – Projekt Marsol – Koszty kwalifikowalne – Sprawozdanie z audytu OLAF-u stwierdzające brak kwalifikowalności poniesionych wydatków – Zwrot wypłaconych kwot – Ciężar dowodu – Zasada dobrej wiary – Prawo do bycia wysłuchanym – Zasada dobrej administracji – Prawo do obrony – Proporcjonalność]

(2021/C 242/30)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Marini, V. Catanacci i R. Viglietta)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i A. Spina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie – tytułem głównym – stwierdzenia, że skarżąca nie jest zobowiązana do zwrotu kwoty w wysokości 487 914,32 EUR stanowiącej część całkowitej kwoty przyznanej jej w ramach umowy o udzielenie dotacji nr 619120 dotyczącej projektu Marsol, – tytułem ewentualnym – stwierdzenia, że kwota do zwrotu nie może przekraczać 100 044,99 EUR, oraz – dalszym tytułem ewentualnym – zobowiązania Komisji do zapłaty na rzecz skarżącej kosztów poniesionych przez nią na wykonanie wspomnianego projektu, tytułem bezpodstawnego wzbogacenia.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) SGI Studio Galli Ingegneria Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Achema i Lifosa / Komisja(Sprawa T-300/19) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Rynek energii elektrycznej wytwarzanej z odnawialnych źródeł energii – Pomoc operacyjna – Decyzja uznająca system pomocy za zgodny z rynkiem wewnętrznym po zakończeniu wstępnego etapu badania – Artykuł 107 ust. 3 lit. c) TFUE – Naruszenie praw proceduralnych – Wytyczne z 2008 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska – Wytyczne z 2014 r. w sprawie pomocy państwa na ochronę środowiska i cele związane z energią w latach 2014–2020 – Artykuł 30 TFUE – Artykuł 110 TFUE – Łańcuch zgodnych poszlak]

(2021/C 242/31)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Achema AB (Janów, Litwa) i Lifosa AB (Kiejdany, Litwa) (przedstawiciele: adwokaci E. Righini i N. Solárová)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: K. Herrmann i P. Němečková, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Litewska (przedstawiciele: K. Dieninis i R. Dzikovič, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.45765 (2018/NN) dotyczącej systemu pomocy wdrożonego przez Republikę Litewską dla producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii (Dz.U. 2019, C 61, s. 1).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji C(2018) 9209 final z dnia 8 stycznia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.45765 (2018/NN) dotyczącej systemu pomocy wdrożonego przez Republikę Litewską dla producentów energii elektrycznej z odnawialnych źródeł energii.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Achema AB i Lifosa AB.
- 3) Republika Litewska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 238 z 15.7.2019

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – El-Qaddafi / Rada(Sprawa T-322/19) ⁽¹⁾

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte w związku z sytuacją w Libii – Zamrożenie środków finansowych – Wykaz osób, podmiotów i organów, do których ma zastosowanie zamrożenie środków finansowych i zasobów gospodarczych – Ograniczenia wjazdu na terytorium Unii Europejskiej i przejazdu przez nie – Wykaz osób objętych ograniczeniami wjazdu i przejazdu przez terytorium Unii – Pozostawienie nazwiska skarżącego w wykazach – Termin do wniesienia skargi – Dopuszczalność – Obowiązek uzasadnienia – Błąd w ocenie]

(2021/C 242/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aisha Muammer Mohamed El-Qaddafi (Maskat, Oman) (przedstawiciel: S. Bafadhel, barrister)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: V. Piessevaux i M. Bishop, pełnomocnicy)

Przedmiot

Z jednej strony, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/497 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2017, L 76, s. 25) i decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/374 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącej wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 71, s. 14) w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko skarżącej zostało pozostawione w wykazach zawartych w załącznikach I i III do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB (Dz.U. 2015, L 206, s. 34; sprostowania: Dz.U. 2016, L 98, s. 6; Dz.U. 2016, L 243, s. 16; Dz.U. 2018, L 268, s. 92), oraz, po drugie, rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/489 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 5 rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2017, L 76, s. 3) i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/371 z dnia 5 marca 2020 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii (Dz.U. 2020, L 71, s. 5) w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko skarżącej zostało pozostawione w wykazach zawartych w załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011 (Dz.U. 2016, L 12, s. 1; sprostowania: Dz.U. 2016, L 98, s. 6; Dz.U. 2016, L 217, s. 81; Dz.U. 2016, L 243, s. 16; Dz.U. 2018, L 268, s. 92; Dz.U. 2019, L 6, s. 10), jak również, z drugiej strony, oparte na art. 265 TFUE żądanie stwierdzenia, że Rada z naruszeniem prawa nie powiadomiła skarżącej o spornych aktach w chwili ich przyjęcia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2017/497 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii i decyzji wykonawczej Rady (WPZiB) 2020/374 z dnia 5 marca 2020 r. dotyczącej wykonania decyzji (WPZiB) 2015/1333 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko Aishy Muammer Mohamed El-Qaddafi zostało pozostawione w wykazach zawartych w załącznikach I i III do decyzji Rady (WPZiB) 2015/1333 z dnia 31 lipca 2015 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającej decyzję 2011/137/WPZiB.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2017/489 z dnia 21 marca 2017 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii i rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/371 z dnia 5 marca 2020 r. w sprawie wykonania art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2016/44 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii w zakresie, w jakim na mocy tych aktów nazwisko Aishy Muammer Mohamed El-Qaddafi zostało pozostawione w wykazach zawartych w załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) 2016/44 z dnia 18 stycznia 2016 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 204/2011.
- 3) Skutki art. 1 decyzji wykonawczej 2020/374 pozostają w mocy wobec Aishy Muammer Mohamed El-Qaddafi do dnia upływu terminu do wniesienia odwołania, o którym mowa w art. 56 zdanie pierwsze statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub, w razie wniesienia odwołania w tym terminie, do dnia jego ewentualnego oddalenia.
- 4) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Asolo / EUIPO – Red Bull (FLÜGEL)(Sprawa T-509/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy FLÜGEL – Wcześniejsze słowne krajowe znaki towarowe ...VERLEIHT FLÜGEL i RED BULL VERLEIHT FLÜÜÜGEL – Względne podstawy odmowy rejestracji – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 5 i art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 8 ust. 5 i art. 60 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Prawo do bycia wysłuchanym – Artykuł 70 ust. 2 i art. 94 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001]

(2021/C 242/33)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Asolo LTD (Limassol, Cypr) (przedstawiciele: adwokaci W. Pors i N. Dorenbosch)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Capostagno i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Red Bull GmbH (Fuschl am See, Austria) (przedstawiciele: adwokaci A. Renck i S. Petivlasova)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2019 r. (sprawa 201/2019–4) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Red Bull a Asolo.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Asolo LTD zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 295 z 2.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Interling i in. / Komisja(Sprawa T-525/19) ⁽¹⁾

[Zamówienia publiczne – Postępowanie przetargowe – Redukcja pyłów i tlenków azotu w elektrowni ciepłej Kosowo B, bloki B1 i B2 – Odrzucenie wniosku o dopuszczenie do udziału w postępowaniu – Żądanie stwierdzenia nieważności podniesione w replice – Nowe żądania – Oczywista niedopuszczalność – Zmiana kryteriów kwalifikacji w toku postępowania – Równość traktowania]

(2021/C 242/34)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Interling Sh.p.k (Obilić, Kosowo), Steinmüller Engineering GmbH (Gummersbach, Niemcy), Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge (Tuzla, Bośnia i Hercegowina), ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu (Szybenik, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat R. Spielhofen)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà, B. Bertelmann i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Komisji Ares(2019)4979920 z dnia 30 lipca 2019 r. o odrzuceniu wniosku skarżących o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w trybie procedury ograniczonej EuropeAid/140043/DH/WKS/XK oraz, po drugie, decyzji z dnia 18 października 2019 r. w sprawie udzielenia wspomnianego zamówienia.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji Europejskiej Ares(2019)4979920 z dnia 30 lipca 2019 r. o odrzuceniu wniosku Interling Sh.p.k, Steinmüller Engineering GmbH, Deling d.o.o. za proizvodnju, promet i usluge oraz ZM-Vikom d.o.o. za proizvodnju, konstrukcije i montažu o dopuszczenie do udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia w trybie procedury ograniczonej EuropeAid/140043/DH/WKS/XK.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 3) Komisja zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami postępowań w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Sharif/ Rada

(Sprawa T-540/19) (¹)

[Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa – Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii – Zamrożenie środków finansowych – Błąd w ocenie – Proporcjonalność – Prawo własności – Prawo do wykonywania działalności gospodarczej]

(2021/C 242/35)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Ammar Sharif (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci J.P. Buyle, L. Cloquet i J. Kobeissi)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Lejeune i V. Piessevaux, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, J. Norris i J. Roberti di Sarsina, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2019/806 z dnia 17 maja 2019 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2019, L 132, s. 36), rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2019/798 z dnia 17 maja 2019 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 2019, L 132, s. 1), decyzji Rady (WPZiB) 2020/719 z dnia 28 maja 2020 r. zmieniającej decyzję 2013/255/WPZiB dotyczącą środków ograniczających skierowanych przeciwko Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 66) oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2020/716 z dnia 28 maja 2020 r. wykonującego rozporządzenie (UE) nr 36/2012 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. 2020, L 168, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona,
- 2) Ammar Sharif pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.

3) Komisja Europejska pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Rumunia / Komisja

(Sprawa T-543/19) ⁽¹⁾

[Fundusz Spójności i EFRR – Artykuł 139 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 1303/2013 – Stosowanie w czasie stopy dofinansowania podwyższonej po złożeniu ostatniego wniosku o płatność okresową, ale przed zatwierdzeniem zestawienia wydatków – Uzasadnione oczekiwania – Obowiązek uzasadnienia – Zasada dobrej administracji]

(2021/C 242/36)

Język postępowania: rumuński

Strony

Strona skarżąca: Rumunia (przedstawiciele: E. Gane, A. Rotăreanu i M. Chicu, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Armenia, S. Pardo Quintillán i L. Mantl, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia częściowej nieważności decyzji Komisji C(2019) 4027 final z dnia 23 maja 2019 r. w zakresie w jakim odnosi się ona do zatwierdzenia zestawienia wydatków i obliczenia kwoty obciążającej Fundusz Spójności i Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR) za rok obrachunkowy 2017/2018 oraz dla programu operacyjnego CCI 2014RO16M1OP001 „Wielka infrastruktura” poprzez zastosowanie stopy dofinansowania w odniesieniu do pierwszego i drugiego priorytetu tego programu operacyjnego w wysokości 75 %, a nie 85 %.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rumunia zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi / EUIPO – Fontana Food (GRILLOUMI)

(Sprawa T-555/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GRILLOUMI – Wcześniejszy unijny znak wspólny HALLOUMI – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Naruszenie renomy – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi (Nikozja, Cypr) (przedstawiciele: S. Malynicz, QC, S. Baran, barrister, i V. Marsland, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Gája, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Fontana Food AB (Tyresö, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci P. Nihlmark i L. Zacharoff)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 maja 2019 r. (sprawa R 135582018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi a Fontana Food.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 29 maja 2019 r. (sprawa R 135582018-4) dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu między Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi a Fontana Food AB.
- 2) EUIPO pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Foundation for the Protection of the Traditional Cheese of Cyprus named Halloumi.
- 3) Fontana Food pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 328 z 30.9.2019.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – The KaiKai Company Jaeger Wichmann / EUIPO (Sprzęt gimnastyczny i sportowy)

(Sprawa T-579/19) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie zbiorowe wzorów wspólnotowych przedstawiających sprzęt gimnastyczny i sportowy – Prawo pierwszeństwa – Artykuł 41 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Zgłoszenie na podstawie Układu o współpracy patentowej – Artykuł 4 Konwencji paryskiej o ochronie własności przemysłowej – Termin pierwszeństwa]

(2021/C 242/38)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: The KaiKai Company Jaeger Wichmann GbR (Monachium, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Hellmann-Cordner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 czerwca 2019 r. (sprawa R 573/2019-3) dotyczącą zgłoszenia do rejestracji sprzętu gimnastycznego i sportowego jako wzorów wspólnotowych, zastrzegającego prawo pierwszeństwa międzynarodowego zgłoszenia patentowego dokonanego na mocy Układu o współpracy patentowej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Trzeciej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 13 czerwca 2019 r. (sprawa R 573/2019-3).

- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje w części odrzucona, a w części oddalona.
- 3) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 337 z 7.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Point Tec Products Electronic / EUIPO – Compagnie des montres Longines, Francillon (Przedstawienie dwóch skrzydeł rozpostartych wokół trójkąta)

(Sprawa T-615/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy przedstawiający dwa skrzydła rozpostarte wokół trójkąta – Wcześniejszy graficzny znak towarowy przedstawiający dwa skrzydła rozpostarte wokół trójkąta – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Artykuł 72 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001]

(2021/C 242/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Point Tec Products Electronic GmbH (Ismaning, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat D. Wiedemann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Lukošūtė i S. Hanne, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Compagnie des Montres Longines, Francillon SA (Saint-Imier, Szwajcaria) (przedstawiciele: adwokat P. González-Bueno Catalán de Ocón)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 lipca 2019 r. (sprawa 2427/2018–5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Compagnie des montres Longines, Francillon a Point Tec Products Electronic.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Point Tec Products Electronic GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 363 z 28.10.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Linde Material Handling / EUIPO – Verti Aseguradora (VertiLight)

(Sprawa T-644/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego VertiLight – Wcześniejszy krajowy słowny znak towarowy VERTI – Względna podstawa odmowy – Brak naruszenia renomy – Brak związku między rozpatrywanymi znakami towarowymi – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Linde Material Handling GmbH (Aschaffenburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci J.C. Plate i R. Kaase)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Verti Aseguradora, Compañía de seguros y reaseguros, SA (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Sanz Cerralbo)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 5 lipca 2019 r. (sprawa R 1849/2018-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Verti Aseguradora, Compañía de seguros y reaseguros a Linde Material Handling.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 5 lipca 2019 r. (sprawa R 1849/2018-5).
- 2) EUIPO zostaje obciążony własnymi kosztami postępowania a także kosztami poniesionymi przez Linde Material Handling GmbH.
- 3) Verti Aseguradora, Compañía de seguros y reaseguros, SA pokrywa własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Hasbro/EUIPO – Kreativni Događaji (MONOPOLY)

(Sprawa T-663/19) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny unijny znak towarowy MONOPOLY – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Zła wiara – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/41)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hasbro, Inc. (Pawtucket, Rhode Island, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: J. Moss, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Sipos i V. Ruzek, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Kreativni Događaji d.o.o. (Zagrzeb, Chorwacja) (przedstawiciel: adwokat R. Kunze)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2019 r. (sprawa R 1849/2017 2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Kreativni Događaji a Hasbro.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Hasbro, Inc., zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez Kreativni Događaji d.o.o. w związku z postępowaniem przed Drugą Izbą Odwoławczą Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).

⁽¹⁾ Dz.U. C 413 z 9.12.2019.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Flaqui / Parlament(Sprawa T-695/19) ⁽¹⁾

[Prawo instytucjonalne – Jednolity Statut Posła do Parlamentu Europejskiego – Posłowie do Parlamentu Europejskiego wybrani w okręgach włoskich – Przyjęcie przez Ufficiodi Presidenza della Camera dei deputati (prezydium izby deputowanych, Włochy) uchwały nr 14/2018 w sprawie emerytur i rent – Zmiana wysokości emerytur i rent włoskich posłów krajowych – Wprowadzona w związku z tym przez Parlament Europejski zmiana wysokości emerytur i rent niektórych byłych posłów do Parlamentu Europejskiego wybranych we Włoszech – Prawa nabyte – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania – Proporcjonalność]

(2021/C 242/42)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Enrico Flaqui (Florencja, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Sorrentino i A. Sandulli)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Seyr i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, noty Parlamentu z dnia 8 lipca 2019 r. dotyczącej dostosowania kwoty przysługującego skarżącemu świadczenia w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. decyzji nr 14/2018 wydanej przez l'Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati, po drugie, noty z dnia 11 kwietnia 2019 r. sporządzonej przez przewodniczącego Wydziału Wynagrodzeń i Praw Socjalnych Posłów do Parlamentu Europejskiego w Dyrekcji generalnej ds. Finansów Parlamentu Europejskiego, dotyczącej stosowania świadczeń, do których jest on uprawniony w następstwie wejścia w życie w dniu 1 stycznia 2019 r. decyzji nr 14/2018 wydanej przez l'Ufficio di Presidenza della Camera dei deputati oraz, po trzecie, opinii SJ-0836/18 Służby Prawnej Parlamentu z dnia 11 stycznia 2019 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Enrico Flaqui pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Parlament Europejski.

⁽¹⁾ Dz.U. C 406 z 2.12.2019.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Correia/EKES(Sprawa T-843/19) ⁽¹⁾

[Służba publiczna – Personel EKES – Personel tymczasowy – Odmowa zmiany zaszeregowania – Skarga o stwierdzenie nieważności – Termin do złożenia zażalenia – Ciężar dowodu przekroczenia terminu – Akt niekorzystny – Dopuszczalność – Równość traktowania – Pewność prawa – Skarga o zadośćuczynienie – Krzywdą]

(2021/C 242/43)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Paula Correia (Woluwe-Saint-Étienne, Belgia) (przedstawiciele: L. Levi i M. Vandenbussche, avocats)

Strona pozwana: Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny (przedstawiciele: M. Pascua Mateo, X. Chamodraka i K. Gambino, pełnomocnicy, wspierane przez B. Wägenbaura, avocat)

Przedmiot

Wniesiona na podstawie art. 270 TFUE skarga o, po pierwsze, stwierdzenie nieważności decyzji EKES, która miała zostać wydana w nieznaną skarżącej dacie i o której skarżąca dowiedziała się w dniu 12 kwietnia 2019 r., o odmowie zmiany jej zaszeregowania do grupy AST 7 w ramach postępowania w sprawie zmiany zaszeregowania w 2019 r., a po drugie, zasądzenie zadośćuczynienia za krzywdę, jakiej skarżąca miała doznać w wyniku tej decyzji.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego (EKES) o odmowie zmiany zaszeregowania Pauli Correi w postępowaniu w sprawie zmiany zaszeregowania w 2019 r.
- 2) Od EKES zasądza się na rzecz Pauli Correi kwotę 2 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za doznaną przez nią krzywdę.
- 3) EKES pokrywa koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 45 z 10.2.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – West End Drinks / EUIPO – Pernod Ricard (The King of SOHO)

(Sprawa T-31/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego The King of SOHO – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy SOHO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 242/44)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: West End Drinks Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: C. Hawkes, solicitor, C. Hall, barrister, oraz adwokat B. Niemann Fadani)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: V. Ruzek, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Pernod Ricard (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat T. de Haan)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 października 2019 r. (sprawa R 1543/2018-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Pernod Ricard a West End Drinks.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarga wzajemna zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 3) Tytułem skargi głównej, West End Drinks Ltd zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi w związku z niniejszym postępowaniem przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i przez Pernod Ricard.

- 4) Tytułem skargi wzajemnej, Pernod Ricard pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez EUIPO, zaś West End Drinks pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 87 z 16.3.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Chanel / EUIPO – Huawei Technologies (Przedstawienie koła zawierającego dwie splecione ze sobą krzywe)

(Sprawa T-44/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego przedstawiającego koło zawierające dwie splecione ze sobą krzywe – Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy przedstawiający dwa splecione ze sobą horyzontalnie niekompletne okręgi – Wcześniejszy krajowy graficzny znak towarowy przedstawiający koło zawierające dwa splecione ze sobą horyzontalnie niekompletne okręgi – Względne podstawy odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Brak podobieństwa oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak naruszenia renomy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001)]

(2021/C 242/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Chanel (Neuilly-sur-Seine, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Passa)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i V. Ruzek., pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Huawei Technologies Co. Ltd (Shenzhen, Chiny) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 28 listopada 2019 r. (sprawa R 1041/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Chanel a Huawei Technologies.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Chanel zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 30.3.20.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – FCA Italy / EUIPO – Bettag (Pandem)

(Sprawa T-191/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Pandem – Wcześniejsze słowne, krajowy i międzynarodowy, znaki towarowe PANDA – Względna podstawa odmowy rejestracji – Brak prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 242/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FCA Italy SpA (Turyn, Włochy) (przedstawiciele: F. Jacobacci i E. Truffo)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: G. Sakalaitė-Orlovskienė et J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Christoph Bettag (Akwizgran, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci M. Metzner, A. Hönninger i M. Zeis)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2020 r. (sprawa R 1483/2019-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między FCA Italy a Ch. Bettagem.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) FCA Itali SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Berebene / EUIPO – Consorzio vino Chianti Classico (GHISU)

(Sprawa T-201/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego GHISU – Wcześniejszy krajowy graficzny znak wspólny CHIANTI CLASSICO – Względna podstawa odmowy – Artykuł 8 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Czerpanie nienależnej korzyści z charakteru odróżniającego lub renomy wcześniejszego znaku towarowego]

(2021/C 242/47)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Berebene Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciel: adwokat A. Massimiani)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: M. Capostagno, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Consorzio vino Chianti Classico (Radda in Chianti, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci S. Corona i F. Corona)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 stycznia 2020 r. (sprawa R 592/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Consorzio vino Chianti Classico a Berebene.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Berebene Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 8.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Apologistics / EUIPO – Kerckhoff (APO)(Sprawa T-282/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Słowny uniijny znak towarowy APO – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/2001]]

(2021/C 242/48)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Apologistics GmbH (Markkleeberg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci H. Hug i S. Schreiber)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Eberl i A. Söder, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Markus Kerckhoff (Bergisch Gladbach, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat M. Douglas)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 lutego 2020 r. (sprawa R 982/2019-5) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między M. Kerckhoffem a Apologistics.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Apologistics GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 215 z 29.6.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Klaus Berthold / EUIPO – Thomann (HB Harley Benton)(Sprawa T-284/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy HB Harley Benton – Wcześniejszy słowny uniijny znak towarowy HB – Wcześniejsza krajowa nazwa handlowa – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 242/49)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG (Thalhausen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat E. Strauß)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Hanne, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Thomann GmbH (Burgebrach, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 marca 2020 r. (sprawa R 1359/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Thomann GmbH a Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Klaus Berthold Besitzgesellschaft GmbH & Co. KG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 5 maja 2021 r. – Capella / EUIPO – Cobi.bike (GOBI)**(Sprawa T-286/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego GOBI – Wcześniejszy unijny graficzny znak towarowy COBI – Względna podstawa odmowy – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Właściwy krąg odbiorców]

(2021/C 242/50)*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Capella EOOD (Sofia, Bułgaria) (przedstawiciel: adwokat R. Klenke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Graul i A. Söder, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Cobi.bike GmbH (Frankfurt nad Menem, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Molnar)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 14 lutego 2020 r. (sprawa R 1685/2019-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Cobi.bike a Capella.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Capella EOOD pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) oraz Cobi.bike GmbH.

⁽¹⁾ Dz.U. C 222 z 6.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Nosio / EUIPO – Tros del Beto (ACCUSÌ)**(Sprawa T-300/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ACCUSÌ – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy ACÚSTIC – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/51)*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Nosio SpA (Mezzocorona, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci J. Graffer, G. Rubino i A. Ottolini)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Söder i V. Ruzek, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Tros del Beto, SLU (Marçà, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 marca 2020 r. (sprawa R 871/2019-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Tros del Belo a Nosio.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Comercializadora Eloro / EUIPO – Zumex Group (JUMEX) (Sprawa T-310/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego JUMEX – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy zumex – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/52)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Comercializadora Eloro, SA (Ecatepec, Meksyk) (przedstawiciele: adwokaci J.L. Gracia Alberro, P. Merino Baylos i E. Cebollero González)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: S. Palmero Cabezas, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Zumex Group, SA (Moncada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat M.C. March Cabrelles)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2020 r. (sprawa R 534/2019-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Zumex Group a Comercializadora Eloro

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Comercializadora Eloro, SA zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) i Zumex Group, SA.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 20.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – France Agro / EUIPO – Chafay (Choumicha Saveurs)**(Sprawa T-311/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy Choumicha Saveurs – Bezwzględna podstawa odmowy – Zła wiara – Unieważnienie prawa do znaku – Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 59 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]]

(2021/C 242/53)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: France Agro (Avignon, Francja) (przedstawiciel: adwokat C. de Haas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Choumicha Chafay (Casablanca, Maroko) (przedstawiciel: adwokat B. Lafont)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 marca 2020 r. (sprawa R 1621/2019-5), dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Ch. Chafay a France Agro.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) France Agro zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 20.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Hell Energy Magyarországi / EUIPO (HELL)**(Sprawa T-323/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego HELL – Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2021/C 242/54)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Hell Energy Magyarországi Kft. (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci Á. László i B. Mező)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Kondás i P. Sipos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 marca 2020 r. (sprawa R 1712/2019-2), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego HELL jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 25 marca 2020 r. (sprawa R 1712/2019-2).

2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 240 z 20.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Bibita Group / EUIPO – Benkomers (Butelka na napoje)

(Sprawa T-326/20) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający butelkę na napoje – Wcześniejszy wzór międzynarodowy – Podstawa unieważnienia – Kolizja ze wzorem wcześniejszym – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. d) ppkt iii) rozporządzenia (WE) nr 6/2002]

(2021/C 242/55)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bibita Group (Tirana, Albania) (przedstawiciel: adwokat C. Seyfert)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: G. Sakalaitė-Orlovskienė i J. Crespo Carrillo, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Benkomers OOD (Sofia, Bułgaria)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 kwietnia 2020 r. (sprawa R 1070/2018-3) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do wzoru między Bibita Group a Benkomers.

Sentencja

1) Skarga zostaje oddalona.

2) Bibita Group zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Robert Klingel / EUIPO (MEN+)

(Sprawa T-345/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MEN+ – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Badanie stanu faktycznego – Artykuł 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 242/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Robert Klingel OHG (Pforzheim, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Zick)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Hanf, pełnomocnik).

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 marca 2020 r. (sprawa 1906/2019-1), dotyczącą zgłoszenia do rejestracji oznaczenia graficznego MEN+ jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Robert Klingel OHG zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 28 kwietnia 2021 r. – Freistaat Bayern / EUIPO (GEWÜRZSOMMELIER)**(Sprawa T-348/20) ⁽¹⁾**

**[Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego
GEWÜRZSOMMELIER – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7
ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Neologizm]**

(2021/C 242/57)*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Freistaat Bayern (Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Lehmann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 marca 2020 r. (sprawa R 2430/2019-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia słownego GEWÜRZSOMMELIER jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Freistaat Bayern zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.7.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (SAS, Dania; Covid-19)**(Sprawa T-378/20) ⁽¹⁾**

[Pomoc państwa – Duński rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Danię na rzecz przewoźnika lotniczego w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Zobowiązania warunkujące zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym – Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych zdarzeniem nadzwyczajnym – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 242/58)*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.-C. Laprévotte, S. Rating, I.-G. Metaxas-Maranghidis i V. Blanc)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat, L. Flynn i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: J. Nymann-Lindegren i M. Søndahl Wolff, pełnomocnicy, których wspierał adwokat R. Holdgaard), Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier i P. Dodeller, pełnomocnicy), SAS AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat F. Sjövall)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 2416 final z dnia 15 kwietnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56795 (2020/N) – Dania – Naprawienie szkód wyrządzonych SAS przez pandemię COVID-19.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ryanair DAC zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję, w tym kosztami poniesionymi w ramach wniosku o zachowanie poufności.
- 3) Królestwo Danii, Republika Francuska i SAS AB pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 255 z 3.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (SAS, Szwecja; Covid-19)

(Sprawa T-379/20) (¹)

[Pomoc państwa – Szwedzki rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Szwecję na rzecz przewoźnika lotniczego w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Zobowiązania warunkujące zgodność pomocy z rynkiem wewnętrznym – Pomoc mająca na celu naprawienie szkód spowodowanych zdarzeniem nadzwyczajnym – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Równość traktowania – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 242/59)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.C. Laprévote, S. Rating, I. G. Metaxas-Maranghidis i V. Blanc)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Tomat, D. Zukowska, L. Flynn i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier i P. Dodeller, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder, R. Shahsavan Eriksson, O. Simonsson i J. Lundberg, pełnomocnicy), SAS AB (Sztokholm, Szwecja) (przedstawiciel: adwokat F. Sjövall)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 2784 final z dnia 24 kwietnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57061 (2020/N) – Szwecja – Naprawienie szkód wyrządzonych SAS przez pandemię COVID-19.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ryanair DAC zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, w tym kosztami poniesionymi w ramach wniosku o zachowanie poufności.

3) Republika Francuska, Królestwo Szwecji i SAS AB pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 255 z 3.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 21 kwietnia 2021 r. – Lee / EUIPO (Noże, widelce i łyżki stołowe)

(Sprawa T-382/20) ⁽¹⁾

[Wzór wspólnotowy – Zgłoszenie wzoru wspólnotowego przedstawiającego noże, widelce i łyżki stołowe – Brak zastrzeżenia pierwszeństwa – Wniosek o przywrócenie stanu poprzedniego – Artykuł 67 ust. 1 i 2 rozporządzenia (WE) nr 6/2002 – Obowiązek należytej staranności]

(2021/C 242/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Keun Jig Lee (Paju-si, Republika Korei) (przedstawiciele: adwokaci F. Jacobacci i B. La Tella)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 kwietnia 2020 r. (sprawa R 2559/2019-3), dotyczącą wniosku o przywrócenie stanu poprzedniego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Keun Jig Lee zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 271 z 17.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – Ryanair / Komisja (Finnair I; Covid-19)

(Sprawa T-388/20) ⁽¹⁾

[Pomoc państwa – Fiński rynek transportu lotniczego – Pomoc przyznana przez Finlandię Finnairowi w ramach pandemii COVID-19 – Gwarancja państwa dotycząca pożyczki – Decyzja o niewnoszeniu zastrzeżeń – Tymczasowe ramy środków pomocy państwa – Środek przeznaczony na zaradzenie poważnym zaburzeniom w gospodarce państwa członkowskiego – Brak wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej negatywnymi skutkami dla warunków wymiany handlowej i utrzymania niezakłóconej konkurencji – Równość traktowania – Swoboda przedsiębiorczości – Swoboda świadczenia usług – Obowiązek uzasadnienia]

(2021/C 242/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F.C. Laprévote, S. Rating i I.G. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, S. Noë, F. Tomat, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: L. Aguilera Ruiz, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: E. de Moustier i P. Dodeller, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: H. Leppo, pełnomocnik)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2020) 3387 final z dnia 18 maja 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.56809 (2020/N) – Finlandia COVID-19: Gwarancja państwa przyznana Finnairowi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ryanair DAC zostaje obciążony własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję Europejską, w tym kosztami poniesionymi w ramach wniosku o zachowanie poufności.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska i Republika Finlandii pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 262 z 10.8.2020.

Wyrok Sądu z dnia z dnia 5 maja 2021 r. – Grangé i Van Strydonck / EUIPO – Nema (âme)

(Sprawa T-442/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego âme – Wcześniejszy graficzny międzynarodowy znak towarowy AMEN – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Zniesienie podobieństw wizualnych i fonetycznych z uwagi na różnice konceptualne – Warunki zniesienia podobieństw]

(2021/C 242/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Isaline Grangé (Edegem, Belgia), Alizée Van Strydonck (Strombeek-Bever, Belgia) (przedstawiciel: adwokat M. De Vroey)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: P. Villani i V. Ruzek, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Nema Srl (San Lazzaro di Savena, Włochy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 czerwca 2020 r. (sprawa R 2960/2019-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Nema, z jednej strony, a I. Grangé i A. Van Strydonck, z drugiej strony.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 4 czerwca 2020 r. (sprawa R 2960/2019-4);
- 2) EUIPO pokrywa, oprócz własnych kosztów, koszty poniesione przez Isaline Grangé i Alizée Van Strydonck, w tym niezbędne koszty poniesione przez I. Grangé i A. Van Strydonck w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 20 kwietnia 2021 r. – Inclusion Alliance for Europe / Komisja**(Sprawa T-539/13 RENV) ⁽¹⁾**

[Skarga o stwierdzenie nieważności oraz o odszkodowanie i zadośćuczynienie – Siódmy program ramowy w zakresie badań, rozwoju technologicznego i demonstracji (2007 – 2013) – Projekty MARE, Senior i ECRN – Decyzja Komisji o odzyskaniu nienależnie wypłaconych kwot – Skarżący, który przestał odpowiadać na wezwania Sądu – Umorzenie postępowania]

(2021/C 242/63)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Inclusion Alliance for Europe GEIE (Bukareszt, Rumunia)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: F. Moro, pełnomocnik)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2013) 4693 final z dnia 17 lipca 2013 r. dotyczącej odzyskania od skarżącej łącznej kwoty 212 411,89 EUR, wraz z odsetkami, która została jej wypłacona w ramach projektów MARE, Senior i ECRN, i po drugie, oparte na art. 268 TFUE żądanie naprawienia szkody i zadośćuczynienia krzywdzie, jakich skarżąca miała doznać w wyniku tej decyzji.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska i Inclusion Alliance for Europe GEIE pokrywają koszty poniesione przez nie w związku z postępowaniami w sprawach T-539/13, C-378/16 P-R, C-378/16 P i T-539/13 RENV.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014

Postanowienie Sądu z dnia 23 kwietnia 2021 r. – Target Brands / EUIPO – The a.r.t. company b&s (ART CLASS)**(Sprawa T-202/20) ⁽¹⁾**

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następcza bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2021/C 242/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Norris, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Villamor Mugerza)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 23 stycznia 2020 r. (sprawa R 1597/2019-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między The a.r.t. company b&s a Target Brands

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Target Brands Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 23 kwietnia 2021 r. – Target Brands / EUIPO – The a.r.t. company b&s (art class)

(Sprawa T-221/20) ⁽¹⁾

[Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Uchylenie zaskarżonej decyzji – Następca bezprzedmiotowość sporu – Umorzenie postępowania]

(2021/C 242/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Target Brands Inc. (Minneapolis, Minnesota, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: A. Norris, barrister)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: H. O'Neill, pełnomocnik).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: The a.r.t. company b&s, SA (Quel, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat J. Villamor Muguerza)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2020 r. (sprawa R 1596/2019-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między The a.r.t. company b&s a Target Brands

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Target Brands Inc.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 15.6.2020.

Postanowienie Sądu z dnia 14 kwietnia 2021 r. – ZU / Komisja

(Sprawa T-462/20) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie – Służba publiczna – Urzędnicy – Żądanie udzielenia informacji – Oddalenie zażalenia – Brak niekorzystnego aktu – Skarga oczywiście niedopuszczalna]

(2021/C 242/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZU (przedstawiciel: adwokat C. Bernard-Glanz)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciel: I. Melo Sampaio, L. Vernier i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie, na podstawie art. 270 TFUE, po pierwsze, stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 5 września 2019 r. odmawiającego udzielenia odpowiedzi na pytania skarżącego i, po drugie, stwierdzenia nieważności pisma Komisji z dnia 6 kwietnia 2020 r. oddalającego zażalenie skarżącego oraz, po drugie, naprawienia szkody, jaką miał ponieść skarżący w wyniku tych pism.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ZU zostaje obciążony kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 329 z 5.10.2020.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 12 kwietnia 2021 r. – Kühne / Parlament**(Sprawa T-468/20 R)****[Środki tymczasowe – Służba publiczna – Urzędnicy – Przeniesienie z urzędu – Wniosek o zawieszenie wykonania – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Brak fumus boni iuris]****(2021/C 242/67)***Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Verena Kühne (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Schmechel)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Darie i B. Schäfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparty na art. 278 i 279 TFUE wniosek o zastosowanie środków tymczasowych w postaci, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji Parlamentu z dnia 2 lipca 2020 r. w sprawie przeniesienia skarżącej do Biura Łącznikowego Parlamentu Europejskiego w Luksemburgu (Luksemburg) ze skutkiem od dnia 1 września 2020 r., a po drugie, utrzymania skarżącej na aktualnym stanowisku w Biurze Łącznikowym Parlamentu w Brukseli lub innego środka właściwego dla czasowego zapewnienia status quo do czasu rozstrzygnięcia sprawy co do istoty.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
 - 2) Postanowienie z dnia 4 września 2020 r., Kühne/Parlament (T-468/20 R), zostaje uchylone.
 - 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

Postanowienie prezesa Sądu z dnia 13 kwietnia 2021 r. – PJ / EIT**(Sprawa T-12/21 R)**

[Środki tymczasowe – Służba publiczna – Metody organizacji pracy podczas kryzysu sanitarnego – Zakaz wykonywania telepracy poza państwem miejsca pracy – Wniosek o przyznanie wyjątku – Decyzja odmowna – Wniosek o zawieszenie wykonania – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Pilny charakter – Fumus boni juris – Wyważenie wchodzących w grę interesów]

(2021/C 242/68)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PJ (przedstawiciel: adwokatka N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejski Instytut Innowacji i Technologii (przedstawiciele: P. Juanes Burgos, pełnomocnik, wspierana przez adwokatkę A. Duron)

Przedmiot

Oparte na art. 278 TFUE i 279 TFUE żądanie, po pierwsze, zawieszenia wykonania decyzji EIT z dnia 17 grudnia 2020 r. o oddaleniu wniosku skarżącej o wykonywanie telepracy z jej miejsca pochodzenia, a po drugie, nakazania EIT udzielenia jej zgody na wykonywanie telepracy z jej miejsca pochodzenia aż do chwili zniesienia ograniczeń związanych z kryzysem sanitarnym nałożonych przez władze krajowe niemieckie i węgierskie.

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji dyrektora Europejskiego Instytutu Innowacji i Technologii (EIT) z dnia 17 grudnia 2020 r. o oddaleniu wniosku PJ o wykonywanie telepracy z jej miejsca pochodzenia.
- 2) EIT zezwoli PJ na wykonywanie telepracy z miejsca zamieszkania jej dzieci w zakresie w jakim sytuacja związana z pandemią COVID-19 to uzasadnia i bez uszczerbku dla obowiązku PJ w zakresie sporadycznego udawania się do miejsca pracy ze względów związanych z interesem służby.
- 3) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2021 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO – Schuju (Хозяин)

(Sprawa T-184/21)

(2021/C 242/69)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfelder)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Peter Schuju (Borchen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Хозяин – unijny znak towarowy nr 12 244 679

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 9 grudnia 2020 r. w sprawie R 2729/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku nr 19 847 C (unijny znak towarowy nr 12 244 679) wraz ze zwrotem kosztów postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

**Skarga wniesiona w dniu 8 kwietnia 2021 r. – Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik / EUIPO –
Schuju (Хозяйка)**

(Sprawa T-185/21)

(2021/C 242/70)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat A. Lingenfelder)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Peter Schuju (Borchen, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Хозяйка – unijny znak towarowy nr 12 344 529

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 listopada 2020 r. w sprawie R 2717/2019-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie wniosku o unieważnienie prawa do znaku o sygn. 42 860 C (unijny znak towarowy nr 12 344 529) wraz z obciążeniem kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 19 kwietnia 2021 r. – Múka / Komisja**(Sprawa T-214/21)**

(2021/C 242/71)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ondřej Múka (Praga, Republika Czeska) (przedstawiciel: adwokat P. Kočí)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej nr C(2021) 1320 final z dnia 21 lutego 2021 r. oraz decyzji nr COMP/B2/JP *Gestdem 2020/5901 z dnia 27 października 2020 r., w których Komisja odmówiła dostępu do dokumentów, o który strona skarżąca zwróciła się we wniosku z dnia 17 września 2020 r. oraz w ponownym wniosku z dnia 12 listopada 2020 r., zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001
- nakazanie Komisji udzielenia stronie skarżącej wszelkich informacji i dostarczenia dokumentów, o dostęp do których zwróciła się we wniosku z dnia 17 września 2020 r., w terminie 30 dni od uprawomocnienia się wyroku; oraz
- obciążenie Komisji jej własnymi kosztami oraz nakazanie jej pokrycia kosztów poniesionych przez stronę skarżącą, w terminie 30 dni od dnia uprawomocnienia się wyroku.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi siedem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący tego, że niemożliwe było zastosowanie wyjątku przewidzianego w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001⁽¹⁾, ponieważ obie procedury notyfikacyjne, na podstawie których Komisja Europejska wydała decyzje notyfikacyjne, zostały już zakończone.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja nie przeprowadziła konkretnego i indywidualnego badania spornych dokumentów i nie przedstawiła konkretnych powodów, dla których ujawnienie spornych dokumentów mogłoby konkretnie i rzeczywiście naruszyć interes chroniony art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja naruszyła zasady i cel rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 polegający na zapewnieniu możliwie największego prawa do publicznego dostępu do dokumentów. Komisja nie zapewniła możliwie najszerszego dostępu do dokumentów i najłatwiejszego wykonywania tego prawa, pomimo wyraźnych wymogów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001. Tym samym Komisja naruszyła motyw 4 i motyw 11 oraz art. 1 lit. a), b) i c) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
4. Zarzut czwarty, dotyczący tego, że Komisja uchybiła obowiązkowi zapewnienia przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów, odmawiając dostępu do wszystkich żądanych dokumentów, bez podania niezbędnego uzasadnienia w tym względzie. W ten sposób Komisja naruszyła art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.
5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że nie istniało ryzyko zagrożenia dla strategii dochodzeniowych Komisji. Przedmiotem wniosku o udzielenie informacji złożonego przez stronę skarżącą był dostęp do dokumentów dotyczących adekwatności wsparcia dla energii elektrycznej wytwarzanej ze źródeł odnawialnych w Republice Czeskiej i obliczeń wartości wewnętrznej stopy zwrotu z inwestycji oraz innych konkretnie określonych dokumentów, a nie informacje dotyczące procesu podejmowania decyzji przez Komisję lub jej konkretnych strategii dochodzeniowych, wstępnych ocen spraw lub planowania kroków proceduralnych.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że rozporządzenie (UE) nr 1589/2015 ⁽¹⁾ nie zakazuje udostępnienia żądanych dokumentów wymaganego rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001. Komisja miała zatem obowiązek nadania biegu wnioskowi i ponownemu wnioskowi, zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001.
7. Zarzut siódmy dotyczący tego, że egzekwowany przez Komisję od strony skarżącej obowiązek wykazania nadrzędnego interesu publicznego w ujawnieniu żądanych dokumentów jest sprzeczny z rozporządzeniem (WE) nr 1049/2001 i jego zasadami. Ponadto, w niniejszej sprawie, istniejący nadrzędny interes publiczny (w ujawnieniu żądanych dokumentów) polega na kontroli procedury legislacyjnej i zarządzaniu funduszami publicznymi. Interes ten przeważa nad wszystkimi wyjątkami przedstawionymi przez Komisję i w znacznym stopniu opiera się na dokumentach, o które wnioskuje strona skarżąca.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).

Skarga wniesiona w dniu 28 kwietnia 2021 r. – Jalkh / Parlament

(Sprawa T-230/21)

(2021/C 242/72)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-François Jalkh (Gretz-Armainvilliers, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu Europejskiego P9 TA(2021)0092 z dnia 25 marca 2021 r. w sprawie wniosku o uchylenie immunitetu skarżącego (2020/2110 IMM) i faktycznie uchylającej jego immunitet;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami w całości.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na zarzucie nieważności art. 32 komunikatu nr 0011/2019 z dnia 19 listopada 2019 r. Skarżący twierdzi, że niemożność sporządzenia przez posła kopii akt czyni możliwym manipulowanie tymi aktami przed podaniem ich do wiadomości członków Komisji Prawnej Parlamentu (zwanej dalej „Komisją Prawną”). Jego zdaniem przepis ten jest przejawem oczywistego naruszenia prawa do obrony, prawa do rzetelnego procesu, zasady ogólnej równości broni i rzetelności debaty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych. Zarzut ten dzieli się na cztery części.
 - Część pierwsza, dotycząca sporządzenia fałszywych dokumentów i posługiwania się nimi przez sprawozdawcę Komisji Prawnej i jej przewodniczącego.
 - Część druga, dotycząca naruszenia zasady, zgodnie z którą „proces karny wstrzymuje postępowanie administracyjne i cywilne”.
 - Część trzecia, dotycząca naruszenia przez Parlament art. 7 komunikatu nr 0011/2019 z dnia 19 listopada 2019 r.
 - Część czwarta, dotycząca naruszenia art. 9 regulaminu Parlamentu Europejskiego.

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia art. 8 Protokołu nr 7 w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej (Dz.U. 2012, C 326, s. 266, zwanego dalej „protokołem”).
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia art. 9 protokołu. W tym względzie skarżący wskazuje na rażący przypadek fumus persecutionis.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – Saure / Komisja

(Sprawa T-232/21)

(2021/C 242/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Hans-Wilhelm Saure (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Partsch)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności odmowy udzielenia przez Komisję wglądu, o który skarżący wniósł do dokumentów Komisji, nr sprawy Gestdem 2021/0550, poprzez sporządzenie kopii całości komunikacji Komisji ze spółką AstraZeneca plc lub jej spółkami zależnymi, z urzędem kanclerza federalnego Niemiec lub federalnym ministerstwem zdrowia dotyczącej spółki Astra Zeneca plc lub jej spółek zależnych, prowadzonej w każdym wypadku od dnia 1 kwietnia 2020 r., a w szczególności w odniesieniu do ilości szczepionek przeciw Covid-19 oferowanych przez AstraZeneca plc i ich terminów dostawy;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy: skarżący uważa, że przysługuje mu prawo dostępu do spornych dokumentów Komisji Europejskiej zgodnie z art. 2 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾. Odmowa Komisji narusza ten przepis.
2. Zarzut drugi: prawu dostępu skarżącego nie sprzeciwiają się żadne wyłączenia przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 1049/2001. Komisja nie wskazała żadnych powodów wyłączenia. Nie można też ich stwierdzić.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – Meta Cluster / EUIPO (Clustermedizin)

(Sprawa T-233/21)

(2021/C 242/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Meta Cluster GmbH (Pyrbaum, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Baumann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy Clustermedizin – zgłoszenie nr 18 203 454

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lutego 2021 r. w sprawie R 2127/2020-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

— Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2021 r. – Cristalfarma / EUIPO – Reinhard Kosch (STILAXX)

(Sprawa T-234/21)

(2021/C 242/75)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Cristalfarma Srl (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat R. Almaraz Palmero)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Reinhard Kosch (Weyregg, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy STILAXX – zgłoszenie nr 16 160 152

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lutego 2021 r. w sprawie R 1339/2019-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;

— obciążenie EUIPO i interwenienta, Renharda Koscha, kosztami postępowania przed Sądem, w tym kosztami postępowania przed Piątą Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 r. – FZ i in. / Komisja**(Sprawa T-236/21)**

(2021/C 242/76)

*Język postępowania: francuski***Strony**

Strona skarżąca: FZ i 15 innych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnoszą do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sporządzeniu rozliczenia wynagrodzenia skarżących za lipiec 2020 r. w zakresie, w jakim po raz pierwszy zastosowano w niej nowe współczynniki korygujące mające zastosowanie do ich wynagrodzeń, ze skutkiem wstecznym od dnia 1 października 2019 r. i od dnia 1 stycznia 2020 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący powołują się na naruszenie art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego, naruszenie zasady równego traktowania w zakresie równoważności siły nabywczej, oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie zasady pewności prawa i obowiązku dbałości.

Aby ustalić współczynnik korygujący mający zastosowanie do wynagrodzeń skarżących pełniących służbę poza Unią, Eurostat musi zgromadzić konkretne dane dotyczące ich miejsca zatrudnienia, zgodnie ze szczegółowymi zasadami stosowania art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego, określonymi w załączniku XI do regulaminu pracowniczego. Zbieranie danych wykorzystywanych do ustalenia współczynnika korygującego odbywa się w ramach międzynarodowej umowy o współpracy między Eurostatem, OECD i ONZ.

Współczynniki ustalone na podstawie tych danych spadły od stycznia 2018 r. do stycznia 2019 r. z 239,7 do 94,0, podczas gdy w tym samym okresie współczynniki stosowane do wynagrodzeń pracowników ONZ zostały zwiększone w celu uwzględnienia inflacji.

Frank kongijski (CDF) doświadczył w 2017 r. silnej dewaluacji w stosunku do dolara (USD) i euro, w połączeniu ze znaczną inflacją, która spowodowała znaczny wzrost cen w USD, zgodnie z analizami MFW. Ponadto dane statystyczne, pochodzące zarówno z Centralnego Banku Konga, jak i z ONZ i MFW, wskazują na równoległe zmiany kursu USD i CDF w stosunku do euro.

Skarga wniesiona w dniu 4 maja 2021 r. – Ryanair / Komisja**(Sprawa T-238/21)**

(2021/C 242/77)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci E. Vahida, F. Laprévote, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej z dnia 17 sierpnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.57543 Dania i SA.58342 – Szwecja – COVID-19: Dokapitalizowanie SAS AB ⁽¹⁾;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że pozwana błędnie zastosowała Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 i art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE, stwierdzając, że SAS AB kwalifikował się do pomocy, i nie przeprowadzając oceny, czy oprócz dokapitalizowania były dostępne inne środki, bardziej odpowiednie i mniej zakłócające konkurencję. Strona skarżąca twierdzi również, że pozwana błędnie zastosowała Tymczasowe ramy środków pomocy państwa w celu wsparcia gospodarki w kontekście trwającej epidemii COVID-19 i art. 107 ust. 3 lit. b) TFUE poprzez stwierdzenie, że kwota dokapitalizowania była proporcjonalna, brak zastosowania właściwych warunków dotyczących wyjścia państwa z kapitału, brak właściwej oceny znaczącej pozycji rynkowej beneficjenta i zastosowania odpowiednich środków, brak zapobieżenia agresywnej ekspansji handlowej, naruszenie spoczywającego na niej obowiązku wyważenia korzystnych skutków pomocy z jej negatywnymi skutkami dla warunków wymiany handlowej i utrzymania niezakłóconej konkurencji (tzw. „balancing test”), i wreszcie poprzez żądanie spóźnionego przedłożenia planu restrukturyzacji.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że pozwana naruszyła szczególne postanowienia traktatu FUE oraz ogólne zasady prawa europejskiego, które stanowią podstawę liberalizacji transportu lotniczego w Unii Europejskiej od końca lat 80. ubiegłego wieku [tj. zakaz dyskryminacji, swoboda świadczenia usług – stosowane do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 ⁽²⁾ – i swoboda przedsiębiorczości].
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że pozwana nie wszczęła, pomimo poważnych trudności, formalnego postępowania wyjaśniającego oraz naruszyła prawa proceduralne skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że pozwana naruszyła ciążyący na niej obowiązek uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 50, s. 3.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Dz.U. 2008, L 293, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 30 kwietnia 2021 r. – Dana Astra / Rada

(Sprawa T-239/21)

(2021/C 242/78)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Dana Astra IOOO (Mińsk, Białoruś) (przedstawiciele: adwokaci M. Lester, G. Forwood i M. Vangenechten)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Rady (WPZiB) 2021/353 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie zmiany decyzji 2012/642/WPZiB dotyczącej środków ograniczających skierowanych przeciwko Białorusi oraz rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) 2021/339 z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie wykonania art. 8a rozporządzenia (WE) nr 765/2006 w zakresie, w jakim mają one zastosowanie do skarżącej; oraz
- obciążenie Rady jej własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut dotyczący błędów w ocenie oraz braku uzasadnienia w ramach uznania, że Dana Holdings/Dana Astra czerpie korzyści z reżimu Łukaszenki lub go wspiera.

Skarga wniesiona w dniu 3 maja 2021 – FJ i in. / ESDZ

(Sprawa T-246/21)

(2021/C 242/79)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: FJ i 6 pozostałych skarżących (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji o sporządzeniu rozliczenia wynagrodzenia skarżących za lipiec 2020 r. ze względu na to, że zastosowano w niej po raz pierwszy nowe współczynniki korygujące mające zastosowanie do ich wynagrodzenia, z mocą wsteczną od dnia 1 października 2019 r. i 1 stycznia 2020 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżący podnoszą naruszenie art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego, zasady równego traktowania w zakresie równoważnej mocy nabywczej, oczywisty błąd w ocenie oraz naruszenie zasady pewności prawnej i obowiązku dbałości.

W celu ustalenia współczynnika korygującego mającego zastosowanie do wynagrodzenia skarżących poza Unią Eurostat powinien zebrać dane dotyczące konkretnie ich miejsca zatrudnienia, zgodnie z zasadami wykonawczymi do art. 64 i 65 regulaminu pracowniczego, ustanowionymi w załączniku XI. Pozyskiwanie danych uwzględnianych przy ustalaniu współczynnika korygującego odbywa się na podstawie umowy międzynarodowej dotyczącej współpracy między EUROSTAT, OCDE i ONZ.

Współczynniki ustalone na podstawie tych danych obniżyły się w okresie od stycznia 2018 r. do stycznia 2019 r. z 239,7 do 94,0, podczas gdy w tym samym okresie współczynniki stosowane do wynagrodzeń personelu ONZ podwyższono w celu uwzględnienia inflacji.

Frank kongijski (CDF) uległ w 2017 r. dużej dewaluacji w stosunku do dolara (USD) i euro, a do tego nastąpiła znaczna inflacja, co przełożyło się na istotny wzrost cen w USD, zgodnie z analizami IMF. Ponadto dane statystyczne, zarówno Banku Centralnego Kongo, jak i ONZ i IMF, wykazują równoległe zmiany wartości USD i CDF w stosunku do euro.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL